

MINISTERIE VAN NIJVERHEID,
ARBEID EN MAATSCHAPPELIJZE VOORZORG

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

PENSIOENWEZEN DER STEENKOOLMIJNWERKERS

**Koninklijk besluit dd. 26n December 1930, tot uitvoering
van de wet dd. 1 Augustus 1930, betreffende het pen-
sioenstelsel der mijnwerkers.**

ALBERT, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordig en toekomstigen, HEIL.

Gelet op de wet dd. 1 Augustus 1930, betreffende het pen-
sioenstelsel der mijnwerkers;

Overwegende dat er tot de uitvoering van deze wet dient
overgegaan;

Op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid,
Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg.

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

HOOFDSTUK I. — De gelijkgestelde werklieden.

Artikel 1. Worden gelijkgesteld met de steenkoolmijnwer-
kers, de werklieden, werkzaam in de geconcedeerde metaal-
mijnen, alsmede de werknemers-vertegenwoordigers bij het
mijntoezicht.

Tijdens den duur van hun lidmaatschap, zijn de afgevaar-
digden werklieden bij het mijntoezicht, aan de bij de wet
voorzienne verplichtingen onderworpen en genieten de voor-
deelen van de verzekering.

Art. 2. Worden hiermee eveneens gelijkgesteld, de arbei-
ders, werkzaam in de fabrieken van steenkoolbijproducten,

verbonden aan het steenkoolmijnbedrijf of die bij het vervallen van de loopende contracten tot regeling van hun exploitatie, door derden eraan zullen verbonden worden.

Art. 3. Worden hiermee bovendien gelijkgesteld, de arbeiders werkzaam in de ondergrondse ondernemingen, zooals leigroeven, klei- en fosphaatontginningen, wetsteengroeven.

Worden hiermee evenwel niet gelijkgesteld, de in deze onderneming werkende arbeiders, die niet rechtstreeks aan de uitdrijving van deze producten medehelpen, noch bij de behandeling of het vervoer daarvan zijn betrokken, en, eventueel bij de verwerking van opgedolven producten arbeiden in werkplaatsen, welke in de nabijheid van de putten of gaanderijen zijn gelegen, waarlangs de exploitatie geschiedt.

Art. 4. Worden ten slotte hiermee gelijkgesteld, de arbeiders voor rekening van private aannemers werkzaam, aan werken op geconcedeerde terreinen uitgevoerd, welke de eigenlijke exploitatie aanbelangen, zoals het boren van putten en gaanderijen.

Art. 5. De gelijkgestelde werklieden kunnen al de voordeelen genieten, toegekend ten behoeve der steenkoolmijnwerkers, met uitzondering van het genot der steenkoolbedeeling ten laste van het Nationaal Fonds, voorzien bij artikel 55 van de wet dd. 1 Augustus 1930.

Evenwel kunnen de gelijkgestelde werklieden, die niet tot de categorie behoren van de arbeiders, werkzaam in de geconcedeerde metaalmijnen en de afgevaardigden werklieden bij het mijntoezicht, enkel dan op de bij artikel 34 van de wet dd. 1 Augustus 1930 voorziene voordeelen aanspraak maken, wanneer bedoelde wet of de wet dd. 30 December 1924 op hen toepasselijk is.

Art. 6. De leeftijd om het pensioen en andere voordeelen te genieten, is deze vastgesteld door de wet op de steenkoolmijnwerkers.

Evenwel wordt het genot der ouderdomspensioenen, voorzien bij de wetten dd. 30 December 1924 en 1 Augustus 1930 enkel toegekend, op den eenvormigen leeftijd van volle 60 jaar, aan de gelijkgestelden, met uitzondering van de arbeiders, werkzaam in de leigroeven, de kleiontginningen, de wetsteengroeven, de geconcedeerde metaalmijnen en de

werknemers-vertegenwoordigers bij het mijntoezicht, alsmede de arbeiders, werkzaam voor rekening van de private aannemers, bedoeld bij artikel 4 van dit besluit.

HOOFDSTUK II. — De vreemde werklieden en hun rechthebbenden.

Art. 7. De werklieden, die tot een vreemde nationaliteit behoren, zijn aan hetzelfde stelsel als de Belgische werklieden onderworpen. Nochtans, mogen die werklieden, alsmede hun rechthebbenden slechts de voordeelen genieten, voortkomende van de Rijkstegemoetkomingen, wanneer de landen van herkomst, aan de Belgen dezelfde voordeelen verzekeren, als hun onderhoorigen hier genieten.

De belanghebbende werklieden of weduwen, die de Belgische naturalisatie bekomen, genieten vanaf den 1ⁿ van de maand, volgend op deze, waarop de naturalisatie werd toegekend, de voordeelen aan de Belgische aanhoorigen toegekend.

Zoo de weduwe van een vreemde mijnwerker de Belgische nationaliteit terugbekomt, geniet zij vanaf den 1ⁿ van de maand, volgend op deze waarop zij haar oorspronkelijke nationaliteit terugbekwam, de voordeelen aan de weduwen van Belgische nationaliteit toegekend.

De belanghebbenden bedoeld bij alinea 2 en 3 van dit artikel, dienen de voorzorgskas van hun ressort te waarschuwen, betreffende de wijzigingen van hun toestand.

HOOFDSTUK III. — Van de stortingen en aan de bedrijfshoofden opgelegde verplichtingen.

Art. 8. In uitvoering van artikel 5 van de wet dd. 1 Augustus 1930, wordt het bedrag van de stortingen der werklieden en van de bijdragen der bedrijfshoofden, tot nadere bepalingen vastgesteld op 7 t. h. van het loon der te werkgestelde arbeiders, verdeeld als volgt : 4 t. h. ten laste van de bedrijfshoofden en 3 t. h. ten laste van de arbeiders.

Ar. 9. Voor het vaststellen van het loon en de verzekeringsklas, dient er rekening gehouden met het aan den arbeider

bruto betaalde loon, dat onafhankelijk van de hem uitgekeerde sommen in geld, bevat :

- 1° De afhoudingen op de loonen;
- 2° De beroepsbelasting;
- 3° De boeten, behalve deze opgelegd voor werkgebreken;
- 4° De extra-toelagen, winstaandeelen en premiën, alsmede de verschillende afhoudingen, inzonderheid voor medische diensten en verlies of vernietiging van werktuigen.

Komen bij deze beraming niet in aanmerking, de waarde van de kosteloos verstrekte steenkolen, het kosteloos gebruik van huizen, noch kinderbijslagen.

Art. 10. Elk bedrijfshoofd, dat gedurende gelijk welk tijdsbestek, een arbeider heeft te werk gesteld, is verplicht de werkgeversbijdrage te betalen.

Wordt als loon beschouwd, de bijslag voor ziekte, door het bedrijfshoofd aan de werklieden, ter voldoening eener overeenkomst of krachtens een regeling van algemeenen aard, toepasselijk op al de werklieden eener onderneming of van een groep ondernemingen, uitbetaald.

Wordt niet als loon beschouwd, de ziekteuitkeering of andere hulp, door het bedrijfshoofd, buiten zulke overeenkomst of regeling verleend.

Het beloop van de werknemersbijdrage wordt, door bemiddeling van den werkgever, bij elke betaling, op het loon van dezen werknemer of desvoorkomend op de ziekteuitkeering afgehouden.

Bij tijdelijk werkverlet, tengevolge van een werkongeval en tot op het oogenblik, waarop de pensioengerechtigde terug in dienst is bij een werkgever, wordt het bedrag van de persoonlijke storting afgehouden op de vergoeding, welke krachtens de wetten op de schadevergoeding bij arbeidsongevallen, aan den pensioengerechtigde wordt uitgekeerd.

De werkgeversbijdrage is gedurende dien termijn verschuldigd door den werkgever, die de schade, door het ongeval veroorzaakt, moet herstellen.

Zoo de werkgever, voor de betaling van bedoelde vergoedingen, een overeenkomst heeft gesloten met een aangenomen verzekeringsinrichting, is deze inrichting verplicht, op de uitgekeerde vergoeding, de afhoudingen van de persoonlijke

stortingen te doen en het bedrag daarvan maandelijks, binnen de tien eerste dagen van de maand, aan den werkgever te laten geworden.

De aldus afgehouden werkgevers- en werknemersbijdragen worden, voor een maximum termijn van zes maanden, in de bevoegde voorzorgskas gestort.

Bij het verstrijken van dezen termijn worden de werkgevers- en werknemersbijdragen, welke op de vergoedingen voor arbeidsongevallen zijn afgehouden, over hun gansch bedrag, in de Algemeene Lijfrentekas, op een individueele rekening van den belanghebbende, als verplichte verzekerde, bij toepassing op de algemeene pensioenswet, gestort.

De werkgevers- en werknemersbijdragen zijn niet verschuldigd, wat de vergoedingen betreft voor arbeidsongevallen, wanneer die vergoedingen door den werkgever, buiten alle wettelijke verplichting om, worden uitgekeerd.

De werkgevers- en werknemersbijdragen op de loonen, de ziekte-uitkeeringen of vergoedingen bij arbeidsongevallen, worden berekend op het nauwkeurig bedrag van bedoelde loonen, uitkeeringen en vergoedingen.

Wanneer evenwel de globale som van de bijdragen voor elken verzekerden loopt over een bedrag van minder dan 1/10 frank, worden de breuken boven 5 centiemen afgerond op den volgenden deciem; de breuken tot 5 centiemen of minder komen niet in aanmerking.

Op die manier is het globaal bedrag van bedoelde bijdragen enkel uit franken en decimes samengesteld.

Art. 11. Vóór den 15ⁿ van elke maand, dient elke aangesloten werkgever naar de voorzorgskas een lijst te sturen, waarop het globaal bedrag is vermeld van de bruto loonen, gedurende de vorige maand betaald, alsmede van de daarmee overeenstemmende afhoudingen en werkgeversbijdragen. Deze sommen zijn invorderbaar, ten laatste op den 15ⁿ van de maand die volgt op deze, waarvoor zij verschuldigd zijn.

Dergelijke lijsten, met opgave van het globaal bedrag der ziekteuitkeeringen en der vergoedingen voor arbeidsongevallen, waarop afhoudingen mogen geschieden, dienen door

iederer werkgever, onder de bij alinea 1 van het vorig artikel vermelde voorwaarden, naar de voorzorgskas gestuurd.

Art. 12. Binnen de maand, die op het verstrijken van ieder kwartaal volgt, dient elke werkgever naar de voorzorgskas van zijn ressort, een lijst te sturen waarvan het model door het Nationaal Fonds is opgemaakt en ten minste voor iederen verzekerde dient te vermelden : het nummer van zijn persoonlijke rekening; den naam van den verzekerde; zijn geboorteplaats en datum en zijn verhouding ten opzichte van den burgerlijken stand (gehuwd, ongehuwd, weduwnaar of gedivorceerde); zijn bezigheid, 't zij als ondergrondse of bovengrondsche arbeider; het aantal verstrekte werkdagen; het bedrag der uitbetaalde loonen, het totaal bedrag van de gedurende hetzelfde kwartaal gestorte sommen, met onderscheid van de werkgeversbijdragen en afhoudingen op de loonen.

Dergelijke lijsten betreffende de ziekteuitkeeringen en de vergoedingen voor arbeidsongevallen, waarop afhoudingen mogen geschieden, dienen door iederen werkgever, onder de bij alinea 1 van het vorig artikel vermelde voorwaarden, naar de voorzorgskas gestuurd.

Art. 13. Elke werkgever dient voor iederen bij hem werkenden arbeider, een individueel lijstje op te maken, met vermelding van naam, voornamen, nationaliteit, zijn bezigheid van boven- of ondergrondse werknemer, datum en geboorteplaats, verhouding tot den burgerlijkenstand; dit lijstje wordt later, met het volgnummer van zijn rekening, bij de voorzorgskas geteekend en vermeldt dan tevens tijdens den loop van elk jaar, het aantal dagen en waarop hij gewerkt heeft, het bedrag van de sommen, die voor de verzekering kunnen afgehouden worden, het bedrag der werknemersbijdrage en der stortingen van de werkgevers.

De sommen, op de individueele lijstjes vermeld, dienen overeen te komen met deze ingeschreven op den driemaandelijkschen staat, bij artikel 12 hierboven voorzien.

Deze lijstjes opgemaakt volgens een door het Nationaal Fonds te verstrekken model, worden door de voorzorgskassen aan den werkgever bezorgd en in den bedrijfszetel bewaard.

De werkgevers mogen echter andere lijstjes gebruiken als deze door het Nationaal Fonds bezorgd, onder voorwaarde dat de door hen gebezigde lijstjes ten minste al de, bij alinea 1 van dit artikel voorziene aanduidingen dragen.

Art. 14. De verplichtingen ten laste van de werkgevers, tegenover het Nationaal Fonds worden gedragen door het Rijk, wat de werknemers-vertegenwoordigers bij het mijn-toezicht betreft; deze vertegenwoordigers maken op verplichtende wijze deel uit van de voorzorgskas in het ressort, waar zij hun ambt uitoefenen.

Art. 15. De verplichtingen in 't algemeen en inzonderheid, bij hoofdstuk III van dit besluit voorzien, ten laste van de werkgevers tegenover het Nationaal Fonds, dienen door de private aannemers nagekomen, wat de bij artikel 4 van dit besluit bedoelde werknemers betreft. Deze werklieden zijn op een verplichtende wijze aangesloten bij de voorzorgskas van het ressort, waarin zij arbeiden.

Bij den aanvang van het werk, dienen de werkgevers, bij de voorzorgskas van hun ressort op te geven : naam en adres van de private aannemers, met de uitvoering van de werken, in de geconcedeerde terreinen belast en die de eigenlijke exploitatie aanbelangen.

HOOFDSTUK IV. — De voordeelen aan de verzekerden en hun rechthebbenden verleend.

AFDEELING I. — Voordeelen aan de wegens ouderdom gepensioneerde werklieden verleend.

Art. 16. De stortingen, waarvan het bedrag bij artikel 12 van de wet dd. 1 Augustus 1930 is vastgesteld, worden bestemd tot rentevorming bij de Algemeene Lijfrentekas.

Deze stortingen dienen voor de twee derden aangerekend voor verzekeringen door jaarlijksche premies, en voor het ander derde, voor verzekeringen door enkele premies, afgesloten.

De renten, door deze stortingen gevestigd, worden op het oogenblik der ingenottreding ten laste van het Nationaal Fonds, bij toepassing van de Wet dd. 1 Augustus 1930 verhoogd, met een aanvullende rente, gelijk aan 188 t. h. van

het bedrag der renten bij de Algemeene Lijfrentekas gevestigd, en met een bijdrage van het Rijk.

De hierna bepaalde bijdrage van het Rijk wordt berekend, in evenredigheid met de som welke het geheel bedrag uitmaakt van de bij de Lijfrentekas gevestigde rente en der aanvullende rente, ten laste van het Nationaal Fonds, op naam van den verzekerde.

Wat de mannelijke verzekerden betreft, wordt de Rijksbijdrage vastgesteld op 100 t. h. voor dezen, geboren van 1867 tot 1874; op 75 t. h. voor dezen geboren van 1875 tot 1879; op 60 t. h. voor dezen geboren van 1880 tot 1884, en op 50 t. h. voor dezen geboren na 1884.

Wat de vrouwelijke verzekerden betreft, wordt de Rijksbijdrage vastgesteld op 100 t. h. voor dezen geboren van 1872 tot 1874; op 75 t. h. voor dezen geboren van 1875 tot 1879; op 60 t. h. voor dezen geboren van 1880 tot 1884, en op 50 t. h. voor dezen geboren na 1884.

Het jaarlijksch maximum bedrag der tegemoetkoming van het Rijk is vastgesteld op 1,200 frank per verzekerde.

Nochtans, overeenkomstig de laatste alinea van artikel 15 van de wet dd. 1 Augustus 1930 betreffende de belanghebbenden die als ondergrondse mijnwerkers werden gepensionneerd, blijft de Rijkstegemoetkoming vastgesteld zooals in onderstaanden tabel is aangeduid :

Leeftijd waarop het pensioen wordt toegekend.	Rijkstegemoetkoming van de verzekerden geboren			
	van 1867-1874.	van 1875-1879.	van 1880-1884.	na 1884.
55 jaar	133 t. h.	108 t. h.	93 t. h.	83 t. h.
56 jaar	124 t. h.	99 t. h.	84 t. h.	74 t. h.
57 jaar	116 t. h.	91 t. h.	76 t. h.	66 t. h.
58 jaar	110 t. h.	85 t. h.	70 t. h.	60 t. h.
59 jaar	105 t. h.	80 t. h.	65 t. h.	55 t. h.

Art. 17. De verplichte stortingen, gedaan krachtens een verzekeringswet, voorzien bij artikel 31 van de wet dd. 1 Augustus 1930, zijn de stortingen vóór de pensioenverleening gedaan en bij speciale wetten op de mijnwerkerspensioenen, de algemeene wetten op de ouderdomspensioenen en de wetten op het pensioen der bedienden, vereischt.

Worden eveneens als verplichte stortingen aangezien, de stortingen gedaan na 1 Januari 1912, voor rekening van de werklieden, die arbeiden in de ondernemingen, welke onder de toepassing vallen van de wet en gelegen zijn in de kantons Eupen, Malmedy en St-Vith, bij toepassing van de wetgeving sedert dezen datum, in deze kantons van kracht.

De Algemeene Lijfrentekas en de andere verzekeringsinrichtingen aangenomen met het oog op de toepassing der in dit artikel opgesomde verzekeringswetten dienen, het Nationaal Fonds, op aanvraag dezes, de inlichtingen te verschaffen betreffende de renten, die een pensioengerechtigd mijnwerker, krachtens een der speciale wetten op het pensioen der mijnwerkers toekomen, uit hoofde van verplichten stortingen, krachtens een der hooger bedoelde verzekeringswetten gedaan.

Deze renten worden berekend met het oog op den wezenlijken leeftijd van den belanghebbende, wanneer deze als mijnwerker, pensioen verkrijgt; deze renten worden door tusschenkomst van het Nationaal Fonds uitbetaald.

Voor de uitbetaling der overlevings- en weduwerenten door de gepensioneerde belanghebbenden, krachtens een der speciale wetten op het mijnwerkerspensioen, uit hoofde van verplichte stortingen, bij toepassing van een der bij dit artikel vermelde verzekeringswetten verworven, wordt op dezelfde wijze gehandeld.

Art. 18. De wegens ouderdom gepensioneerde mijnwerker, die met mijnarbeid voortgaat, is gehouden de bij artikel 5 van de wet dd. 1ⁿ Augustus 1930 voorgeschreven stortingen te doen; het bedrijfshoofd is van zijn kant verplicht de overeenstemmende bijdragen te storten.

De storting, waarvan het bedrag bij artikel 12 van bedoelde wet is vastgesteld, wordt overgebracht op eene individueele rekening, bij de Algemeene Lijfrentekas, ten einde aanvullende renten te vestigen. De aanvullende renten, door middel van de hierboven voorziene stortingen bij de Algemeene Lijfrentekas ten gunste van de werklieden verworven en door bemiddeling van het Nationaal Fonds, tot een beloop van 188 t. h., en door bemiddeling van het Rijk, met de bij artikel 15, alinea's 1 tot 5, van de wet dd. 1ⁿ Augustus 1930

vastgestelde bedragen vermeerderd, worden in kapitaal op bij artikel 20 van deze wet bepaalden ouderdom en voorgeschreven voorwaarden, betaalbaar gesteld.

Zooals hierboven werd gezegd gaan de aanvullende renten op de gepensioneerde weduwen over; deze renten worden in kapitaal, bij het overlijden van den echtgenoot, uitbetaald.

De renten, ten behoeve van de gepensioneerde werklieden en van de weduwen, na de pensionneering van den belanghebbende, bij toepassing van artikel, 19, laatste alinea, van de wet dd. 30 December 1924, gevestigd, kunnen door de Algemeene Lijfrentekas worden terugbetaald.

Art. 19. De renten bij de Algemeene Lijfrentekas door de gepensioneerden, vóór of na de wet dd. 1 Augustus 1930 verworven, door middel van verplichte stortingen, na hun pensionneering gedaan krachtens een der verzekeringswetten ander dan deze op het mijnwerkerspensioen, worden door de Algemeene Lijfrentekas uitbetaald.

Deze laatste betaalt eveneens al de door deze wet verplichte stortingen gevestigde renten.

Art. 20. Wat de krachtens de samengeschakelde wetten dd. 30 Augustus 1920 gepensioneerden betreft, waarvan het pensioen werd vastgesteld, rekening houdende met de renten die zouden verworven zijn geweest, zoo de stortingen met voorbehouden kapitaal bij toepassing van bedoelde wetten, met afgestaan kapitaal waren gedaan, wordt het bedrag van het aanvullingspensioen ten laste van het Nationaal Fonds voorzien bij de artikelen 31 en 31bis van de wet dd. 1 Augustus 1930, met 60 frank vermindert, zoo het bedrag van het voorbehouden kapitaal 156 frank te boven gaat.

De belanghebbenden bij vorig alinea bedoeld mogen de renten van het voorbehouden kapitaal laten omzetten in renten van afgestaan kapitaal, ten einde het volle bedrag te genieten van het aanvullend gedeelte voorzien bij de artikelen 31 en 31bis van de wet dd. 1 Augustus 1930.

Art. 21. Het ouderdompensioen voorzien bij de wet dd. 1 Augustus 1930 wordt vanaf den leeftijd van 55 jaar aan de ondergrondse mijnwerkers en vanaf 60 jaar aan de bovengrondsche mijnwerkers verleend. Het wordt evenwel vanaf

55 jaar verleend aan de machinisten der uitdelvingstoestellen, die er kunnen van laten blijken, gedurende minstens dertig jaren uitsluitend met dit speciaal werk, te zijn belast geweest, gezien er rekening wordt gehouden met werkdiensten van de ondergrondse mijnwerkers, voor het berekenen van de hoogerbedoelde dertig jaren.

Art. 22. Voor de berekening van de minimum dienstverstreking, bij toepassing van de wet dd. 1 Augustus 1930 vereischt, tot het verlenen van de ouderdomspensioenen en de overlevings- en invaliditeitsvergoedingen, wordt als werkelijke dienstverstreking beschouwd, onder dezelfde voorwaarden als op het oogenblik van ongeval of ziekte, het tijdsbestek waarop de belanghebbende, om reden van volledige werkonbekwaamheid, ter uitvoering eener overeenkomst of eener algemeene regeling, de verleende vergoeding voor arbeidsongeval of ziekte genoot, toepasselijk op al de werklieden eener onderneming of van een ondernemingsgroep.

Art. 23. De minima pensioenen voorzien bij artikelen 31, 31bis en 36 van de wet dd. 1 Augustus 1930, worden verlaagd tot het beloop van de Rijkstegemoetkoming, als aandeel in de rentevorming en als rentevermeerdering, ingeval de gepensioneerde tot een vreemde nationaliteit behoort en zich niet kan beroepen op het stelsel der wederzijdsche begunstiging voorzien bij artikel 2 van de wet dd. 1 Augustus 1930.

Art. 24. De vermeerdering, ten laste van het Rijk, en het aanvullend gedeelte van het Nationaal Fonds, voorzien bij artikelen 31, 31bis, 35, 36 van de wet dd. 1 Augustus 1930, worden tot een beloop van 50 t. h. van hun bedrag toegekend aan de echtgenoot van den gepensioneerde, in geval de twee echtelieden gescheiden zijn.

Hetzelfde geldt voor de toelagen verleend aan de invalieden, krachtens de artikelen 32 et 39 der wet van 1 Augustus 1930.

Om in het genot kunnen te treden van het deel van het pensioen of van de toelage, die haar wordt verleend, dient de echtgenoot de aanvraag er van te doen bij de bevoegde voorzorgskas.

De ingenottreding van dit deel is vastgesteld op den eersten dag der maand die volgt op degene waarin de echtgenoot haar aanvraag heeft ingediend.

Nochtans wordt het door dit artikel erkend recht geweigerd aan de echtgenoot waartegen de scheiding bij lijve uitsluitelijk werd uitgesproken.

In geval de echtgenoot sedert één jaar geen bekende verblijfplaats in België bezit, wordt de echtgenoot beschouwd als weduwnaar, wat het bedrag, van het te vereffenen pensioen of toelage betreft.

Art. 25. De werklieden, die vóór het bereiken van den leeftijd om te worden gepensionneerd, het werk in de mijn moeten neerleggen uit hoofde eener economische crisis, welke de afdanking van het personeel voor gevolg had, of tengevolge van het tijdelijk of voorgoed algeheel stilleggen van het bedrijf, waaraan zij laatst waren verbonden en die vóór den wettelijk vereischten leeftijd om gepensionneerd te worden, uit hoofde van het voortduren der aangehaalde omstandigheden niet meer de kwaliteit van mijnwerker konden terugbekomen, kunnen op het genot der voordeelen der kapitalisatie en op die, voorzien bij artikel 31 van de wet dd. 1 Augustus 1930 aanspraak maken, zoo zij op 55 jarigen leeftijd kunnen getuigen dat zij als ondergronders minstens dertig dienstjaren tellen en op 60 jarigen leeftijd, dat zij als bovengronders, dertig dienstjaren tellen.

De belanghebbenden, bij het hierboven vermeld alinea bedoeld, dienen het bewijs te leveren :

1° Dat zij bij de werkbeurs van hun streek als mijnwerker of arbeider eener daarmee gelijkgestelde nijverheid zijn ingeschreven, gedurende de periode begrepen, tusschen het oogenblik waarop het werk bij de mijn of een daarmee gelijkgestelde nijverheid werd stilgelegd en den leeftijd om te worden gepensionneerd of ten minsten tijdens de twee jaren, die het indienen van de vraag om gepensionneerd te worden, vooraf gingen;

2° Dat zij door een getuigschrift, afgeleverd door de gewestelijke arbeidsbeurs kunnen bewijzen, geen werkaanbod, 't zij in de koolmijnen of in een der daarmee gelijkgestelde bedrijven van de hand te hebben gewezen;

3° Dat zij bij de bedrijfshoofden persoonlijk voetstappen hebben aangewend, om de kwaliteit van mijnwerker terug te bekomen. Het bewijs hiervan wordt geleverd door het voorleggen van getuigschriften, uitgaande van 3 bedrijfshoofden, die in hun omgeving wonen of van het bedrijfshoofd waar zij laatst hebben gewerkt en verklarend dat hun aanvraag om werk, niet in aanmerking kon worden genomen.

Deze laatste voorwaarde wordt enkel vereischt voor de werklieden, die bij toepassing van artikel 34 van de wet dd. 1 Augustus 1930, vóór 1 Januari 1933, om het genot van het ouderdomspensioen zullen verzoeken, voor zooveel zij vóór 1 Januari 1931, tot een stilgelegd bedrijf hebben behoord.

Zoo deze belanghebbenden evenwel den wettelijken leeftijd voor de pensionneering, op 1 Januari 1931 hebben overschreden, dienen zij door alle noodige rechtsmiddelen het bewijs te leveren, dat zij het noodige hebben gedaan om de kwaliteit van mijnwerker terug te krijgen.

Art. 26. De werklieden, die den mijnarbeid vóór den wettelijk vereischten leeftijd om gepensionneerd te worden, hebben verlaten en op dezen leeftijd als vaste bezoldigde bedienden of secretarissen werkzaam zijn bij syndicale inrichtingen der mijnwerkers, aangesloten bij een syndicale centrale en vertegenwoordigd in den schoot van een beheersraad eener verzorgingskas, kunnen op het genot der voordeelen, voorzien bij alinea 1 van het vorig artikel aanspraak maken, zoo zij getuigen, aan de aldaar vermelde voorwaarden betreffende leeftijd en duur van dienstverstrekking te voldoen.

Deze belanghebbenden dienen het bewijs te leveren, dat zij den mijnarbeid hebben verlaten om bovenbedoelde bedieningen uit te oefenen; dat zij de kwaliteit van mijnwerker niet hebben verloren, tusschen het neerleggen van den mijnarbeid en het aanvangen van hun functie bij de syndicale inrichtingen, of ten minste dat zij tot een dezer laatste hebben behoord gedurende de twee jaren die den datum van het indienen hunner pensioenaanvraag vooraf gingen.

Art. 27. De werklieden, die verplicht zijn geweest den mijnarbeid neer te leggen, uit oorzaak van arbeidsongeval, waardoor zij in de onmogelijkheid waren op normale wijze in een aan de wet dd. 1 Augustus 1930 onderworpen nijver-

heid te arbeiden, kunnen op 55 of 60 jarigen leeftijd, op het genot der bij artikel 25, alinea 1, van dit besluit voorziene voordeelen aanspraak maken, zoo zij het bewijs leveren onderscheidenlijk gedurende dertig jaren, 'tzij onder- of bovengronds te hebben gewerkt, vóór dat hun het ongeval overkwam.

Het genot van bedoelde voordeelen wordt evenwel aan den belanghebbende niet verleend, zoo het persoonlijk werk, eender welk werk, dat hij na het ongeval heeft geleverd, meer dan 450 frank per maand heeft opgebracht.

Art. 28. De bij artikelen 25, 26, 27, van dit besluit bedoelde werklieden, genieten de voordeelen voorzien bij de artikelen 31bis en 35, alinea 1, van de wet dd. 1 Augustus 1930, zoo zij bewijzen aan de bij deze artikelen vereischte voorwaarden te voldoen.

Art. 29. Zoo het twee, wegens ouderdom gepensioneerde echtelingen betreft, wordt de rentevermeerdering ten laste van het Rijk enkel aan den echtgenoot toegestaan. Wanneer de echtgenoot vóór haar man is gepensionneerd, krijgt zij, tot op het oogenblik dat deze laatste wordt gepensionneerd, 50 t. h. van het bedrag der vermeerdering, die met het geboortjaar van haar echtgenoot overeenstemt.

Art. 30. De pensioengerechtigde, die een evenredig ouderdomspensioen geniet mag de diensten niet laten gelden in een der aan de wet onderworpen bedrijven na zijn pensionneering verstrekt, wanneer het geldt een ouderdomspensioen, voorzien bij artikelen 31 of 31bis van de wet dd. 1 Augustus 1930 of wanneer het na zijn pensionneering een evenredig pensioen van een hooger bedrag betreft.

AFDEELING II. — *Voordeelen verleend aan de invalide arbeiders.*

Art. 31. De arbeider vallende onder toepassing van de wet dd. 30 December 1924 of van de wet dd. 1 Augustus 1930 kan om het genot verzoeken van het invaliditeitspensioen voorzien bij artikel 32 der wet dd. 1 Augustus 1930, op voorwaarde dat hij het bewijs levert van de ongeschiktheid, waarin hij zich bevindt om op normale wijze in het verzekeringsplichtig

tig bedrijf te arbeiden, 'tzij onder den grond, 'tzij aan den bovengrond.

Deze ongeschiktheid wordt vastgesteld door een geneeskundig attest door den aanvrager overgelegd, den aard der aandoening aanduidende, alsmede de gevolgen ervan onder opzicht van arbeidsgeschiktheid van den aanvrager in de onderneming, waarin hij werkzaam is.

De voorzorgskas belast met het onderzoek der aanvraag van den belanghebbende, mag als zij zulks noodig acht, den aanvrager aan het onderzoek van een door haar aangeduiden geneesheer onderwerpen of bevelen dat de belanghebbende zich, in een door de voorzorgskas aan te duiden gesticht, aan eene voorloopige waarneming onderwerpe.

In geval er van de door den bestuursraad der voorzorgskas genomen beslissing bij het hooger-scheidsgerecht in appel wordt gegaan kan de aanvrager aan het onderzoek van een door bedoelde hooger gerecht aangestelden geneesheer worden onderworpen.

Art. 32. De invaliditeitstoelage voorzien bij artikel 32, 1^e alinea, der wet dd. 1 Augustus 1930, wordt verleend aan den belanghebbende :

Minder dan 40 jaar oud, die bewijst dat hij minstens 10 dienstjaren telt;

Van 40 tot 44 jaar oud en tot zijn volle 45 jaar, die bewijst dat hij minstens 12 dienstjaren telt;

Van 45 tot 49 jaar oud en tot zijn volle 50 jaar, die bewijst dat hij minstens 15 dienstjaren telt;

Van 50 tot 54 jaar oud, en tot zijn volle 55 jaar, die bewijst dat hij minstens 18 dienstjaren telt;

Meer dan 55 jaar oud, die bewijst dat hij minstens 20 dienstjaren telt.

Bij de rekening van zijn dienstjaren voor de toepassing van dit artikel, heeft de belanghebbende het recht om in aanmerking te doen komen, het arbeidstijdperk gedurende hetwelk hij een ziekteoelage heeft genoten in uitvoering van een overeenkomst of van een algemeene regeling toepasselijk op al de arbeiders van een onderneming of van een groep van ondernemingen.

De invaliditeitstoelage kan niet worden verleend aan den belanghebbende, die, op het oogenblik dat hij zijn aanvraag indient, de vereischten vervuld om het ouderdomspensioen te genieten, bij toepassing der wet dd. 1 Augustus 1930.

Art. 33. Iedere arbeider vallende onder toepassing der wet dd. 30 December 1924, kan zich beroepen op de bepalingen van artikel 32 der wet dd. 1 Augustus 1930, indien hij de voorwaarden vervult wat betreft den leeftijd en den duur der diensten voorzien bij dit artikel, en indien hij het bewijs levert, dat hij vóór 1st Januari 1931 de mijnwerken heeft moeten verlaten uit oorzaak van een ziekte, welke een ongeschiktheid om op normale wijze in het mijnbedrijf te arbeiden ten gevolge had.

Wordt beschouwd als hebbende niet gearbeid, de belanghebbende wiens persoonlijke arbeid verricht na het ophouden van den arbeid in het mijnbedrijf uit oorzaak van ziekte, maandelijks niet heeft opgebracht of niet heeft opgeleverd :

Meer dan 250 frank in den loop van het tijdsbestek van 1 Januari 1925 tot 1 Augustus 1926;

Meer dan 300 frank in den loop van het tijdsbestek van 1st Augustus 1926 tot 1 December 1929;

Meer dan 450 frank in den loop van het tijdsbestek komende na den 1st December 1929.

Art. 34. De bij het vorig artikel voorziene invaliditeitstoelage, kan slechts worden verleend vanaf den dag waarop de belanghebbende zijn recht heeft uitgeput op het genot van den ziektoeslag, verleend in uitvoering van een overeenkomst of een algemeene regeling toepasselijk op al arbeiders van een onderneming of van een groep van ondernemingen.

Wordt beschouwd als zijnde ingediend op den dag van het verstrijken van het genot der ziektoelage, de aanvraag om invaliditeitstoelage ingediend binnen de vijftien dagen volgende aan dien dag.

Art. 35. De onder toepassing van artikel 32, 1° alinea, der wet dd. 1 Augustus 1930 verleende invaliditeitstoelage, wordt verminderd met een derde voor den belanghebbende, wiens persoonlijke arbeid, welke ook den aard van dezen arbeid zij, van 200 tot 450 frank per maand opbrengt of oplevert.

De invaliditeitstoelage wordt ingetrokken als de persoonlijke arbeid van den belanghebbende hem meer dan 450 frank per maand opbrengt of oplevert.

Art. 36. Ten einde de met de invaliditeitstoelage begunstigen, die, bij toepassing der wet dd. 1 Augustus 1930, geen aanspraak kunnen maken op een ouderdomspensioen, in staat te stellen de voordeelen te genieten voorzien bij de algemeene pensioenwet dd. 14 Juli 1930, stort het Nationaal Fonds jaarlijks in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, ten behoeve van deze belanghebbenden, de bijdragen in artikel 26 dier laatste wet vastgesteld.

Deze stortingen worden gedaan op een afzonderlijke rekening geopend bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, onder de benaming van verzekeringsplichtige, bij toepassing der algemeene pensioenwet.

Art. 37. De belanghebbende begunstigd met de invaliditeitstoelage wegens ziekte, die in de aan de wet dd. 1 Augustus 1930 onderworpen ondernemingen den arbeid hervat aan een loon, dat 450 frank per maand niet overschrijdt, kan zich niet beroepen op de aldus verstrekte diensten, ten einde de vereischte voorwaarden te staven voor het verkrijgen van de pensioenen en toelagen voorzien bij de wet dd. 1 Augustus 1930.

Art. 38. De belanghebbenden, die krachtens artikel 32 der wet dd. 30 December 1924, het genot hebben van een invaliditeitstoelage, genieten ter vervanging van dit voordeel, de toelage voorzien bij artikel 32 der wet dd. 1 Augustus 1930, indien ze zich in de vereischten bevinden, bij dit laatste artikel bepaald.

De belanghebbenden, die zich niet in de vereischten bevinden voorzien bij artikel 32 der wet dd. 1 Augustus 1930 om de bij dit artikel voorziene toelage te genieten, behouden onder toepassing van artikel 93, 2° alinea, der wet dd. 1 Augustus 1930, het genot der voordeelen, welke zij op 31 December 1930 genoten.

Art. 39. De ouderdomsrenten gevestigd bij de Algemeene Lijfrentekas en vooraf uitbetaald aan de invalide arbeiders in uitvoering van artikel 32 der wet dd. 30 December 1924, worden niet verder verstrekt aan de belanghebbenden, die

bewijzen dat zij minstens dertig jaar werkzaam zijn geweest in de ondernemingen onderworpen aan de wet dd. 30 December 1924.

De wiskundige reserves van deze afzonderlijke renten worden door de Lijfrentekas opnieuw gekapitaliseerd, met het oog op het vestigen van een persoonlijke ouderdomsrente, die ingaat op den wettelijken leeftijd bepaald voor het ouderdomspensioen, vastgesteld bij de wet dd. 1 Augustus 1930.

De Algemeen Lijfrentekas mag, op verzoek van het Nationaal Fonds, opnieuw de wiskundige reserves kapitaliseeren betreffende de renten verworven door de belanghebbende-toelagetrekkers, die tengevolge van het hervatten van den arbeid de invaliditeitstoelage niet meer genieten.

Art. 40. Wat betreft de verstrekking der invaliditeits-toelagen verleend krachtens de artikelen 32, 39 en 93, 2^e alinea, der wet dd. 1 Augustus 1930, geniet het Nationaal Fonds de voordeelen verleend door het Rijk aan de erkende mutualiteitsverbonden.

Deze Rijkstegemoetkoming is bepaald op 20 t. h. van het totaal bedrag der verleende toelagen.

De invalide arbeiders van vreemde nationaliteit genieten de voordeelen voorzien bij artikel 32 der wet dd. 1 Augustus 1930 juist als de belanghebbenden van Belgische nationaliteit, behoudens toepassing van artikel 2 derzelfde wet, die een vermindering van 1/5 van het bedrag der toelage voor gevolg heeft.

Art. 41. Iedere arbeider, die het genot heeft van een invaliditeitstoelage, geniet tevens rechtshalve op 60-jarigen leeftijd het ouderdomspensioen voorzien bij artikelen 33 of 37 der wet dd. 1 Augustus 1930, indien hij bewijst, dat hij dertig jaar dienst telt in aan de wet onderworpen ondernemingen; deze leeftijd wordt op 55 jaar gebracht, indien hij bewijst, dat hij in de ondergrondse werken dertig jaar dienst telt.

Art. 41bis. Wordt goedgekeurd het beneden overgeschreven reglement, vastgesteld door den beheerraad van het Nationaal Fonds ter uitvoering van de wet dd. 9 April 1922 en van artikel 39 der wet dd. 1 Augustus 1930 :

REGLEMENT

I. Er wordt een jaarlijksche toelage verleend :

1° Aan de weduwen der mijnwerkers, die, behalve de leeftijdsvereischte, de andere voorwaarden vervullen voorzien bij artikel 14 van de bij koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920 samengevatte wetten;

2° Aan de steenkoolmijnwerkers, die op 1 Januari 1931 de toelage genieten ter uitvoering der wet dd. 9 April 1922, en aan de steenkoolmijnwerkers, die na den 1° Januari 1931 om het genot van dit voordeel zullen verzoeken, indien zij verplicht waren den arbeid in het mijnbedrijf te verlaten vóór den 1° Januari 1925 om reden van ziekte, welke een volkomen arbeidsongeschiktheid tengevolge had, zoo zij behoeftig zijn, als bepaald bij de algemeene pensioenwet, en indien zij in een der drie benedenvermelde categorieën vallen :

A. Zij die, verplicht den arbeid te staken, vóór den leeftijd van 60 jaar, indien zij bovengronders zijn, of vóór den leeftijd van 55 jaar, indien zij ondergronders zijn, laten blijken van minstens dertig jaar dienst in de Belgische steenkoolmijnbedrijven;

B. Zij die, verplicht den mijnarbeid te staken, onderscheidenlijk vóór den leeftijd van 60 jaar of van 55 jaar, zonder dertig jaar dienst te hebben verstrekt, laten blijken van minstens twintig dienstjaren;

C. Zij die, meer dan 60 of dan 55 jaar oud zijnde, naar gelang zij boven- of ondergronders zijn, zonder nochtans dertig jaar dienst in een mijnbedrijf te tellen, laten blijken van minstens twintig dienstjaren.

II. Het bedrag der toelage is vastgesteld op 1,320 frank voor de onder 1° hierboven bedoelde weduwen.

Het is vastgesteld op 4,800 frank en op 3,708 frank onderscheidenlijk voor de gehuwde arbeiders en de ongehuwden bedoeld onder 2^e-A, die, gedurende minstens dertig jaar, in de ondergrondse mijnwerken werkzaam zijn geweest; op 2,520 frank voor de belanghebbenden bedoeld onder 2^oA, die niet gedurende dertig jaar in de ondergrondse mijnwerken werkzaam zijn geweest, en voor de belanghebbenden bedoeld onder 2^e-B. en C. Dit laatste bedrag kan door een

beslissing van den beheerraad van het Nationaal Fonds worden gewijzigd.

III. De bij dit reglement voorziene toelagen worden verleend vanaf den eersten dag der maand, volgende op den dag, waarop de aanvraag werd ingediend.

IV. De aanvraag om toelage wordt ingediend bij den beheerraad van de voorzorgkas van het district, waarin de aanvrager of de echtgenoot van de aanvraagster laatst werkzaam is geweest.

V. De invaliditeitstoelage voorzien in dit reglement wordt den belanghebbende onttrokken, wanneer zijn persoonlijk werk, welk dan ook de aard van dit werk zijn mocht, hem meer dan 450 frank per maand oplevert of opbrengt.

Wanneer het persoonlijk werk van den belanghebbende, welk dan ook de aard van dit werk zijn mocht, hem 200 tot 450 frank per maand oplevert of opbrengt, wordt de toelage met één derde verminderd.

VI. Zoodra de belanghebbenden, arbeiders of weduwen, het bij de wet dd. 1 Augustus 1930 voorzien ouderdomspensioen genieten, houden zij op de toelage te trekken.

VII. Voor de arbeiders, die de toelagen genieten, en die bij toepassing der algemeene pensioenswet vanaf 1 Januari 1931 worden gepensionneerd, wordt het bedrag der toelage op 1,200 frank gebracht.

Voor de belanghebbenden wien, op Januari 1931, bij toepassing der algemeene pensioenwet het ouderdompensioen wordt verleend, is het bedrag der toelage gelijk aan het totaal bedrag der voordeelen, die ten behoeven der belanghebbenden, op 31 December 1930 en in uitvoering der wetten dd. 9 April 1922 en 30 December 1924, worden verleend.

VIII. De toelage mag niet worden verleend aan :

a) De weduwen, die opnieuw in den echt treden; deze belanghebbenden bekomen opnieuw hun rechten, wanneer zij terug weduwe worden;

b) Degene die in concubinaat leven, en zij die, wanneer hun echtgenoot komt te overlijden, van hem waren gescheiden, voor zoover de scheiding hun kan worden toegeschreven;

c) Zij, die een gekend slecht gedrag hebben.

IX. De bij dit reglement voorziene toelagen worden uitgekeerd door de voorzorgskassen, volgens de vastgestelde regels voor de betaling der bij toepassing der wet dd. 1 Augustus 1930 verleende pensioenen.

X. De modaliteiten die, in uitvoering der wet dd. 1 Augustus 1930, zullen worden vastgesteld, om de arbeidsongeschiktheid te bepalen en te controleeren, zijn toepasselijk op de arbeiders wien, krachtens dit reglement, de toelage wordt verleend.

XI. De arbeiders en weduwen van vreemde nationaliteit, waarvan sprake in dit reglement, genieten, zoowel als de belanghebbenden van Belgische nationaliteit, de voordeelen erbij voorzien, behoudens de toepassing van artikel 2 der wet dd. 1 Augustus 1930, houdende een vermindering van 1/5^e van het bedrag der toelage.

XII. Dit reglement treedt in werking den 1ⁿ Januari 1931.

AFDEELING III. — *Voordeelen verleend aan de weduwen, de kinderen en de weezen.*

Art. 42. De weduwenrente gevestigd door middel van de stortingen gedaan in de Algemeene Lijfrentekas, op de rekening van den verzekerde, gaat in op den 1ⁿ der maand volgende aan die, waarin de echtgenoot is overleden.

De betaling heeft plaats op verzoek van de belanghebbende.

Indien de echtgenote denzelfden leeftijd heeft als den verzekerde, dan wordt het rentebelooft vastgesteld op de bedragen bepaald bij artikel 18 der wet dd. 1 Augustus 1930, naar den leeftijd van den verzekerde op het oogenblik van het overlijden.

Wanneer de verzekerde en zijn echtgenote in leeftijd verschillen, dan wordt het rentebedrag gewijzigd overeenkomstig een door de regeering goedgekeurde schaal.

De aldus gevestigde weduwenrente wordt aangevuld door een tegemoetkoming van het Nationaal Fonds gelijk aan 188 t. h. van haar bedrag en door de bij artikel 15 der wet dd. 1 Augustus 1930 voorziene Rijksbijdrage.

Deze bijdrage wordt berekend naar de som vertegenwoordigende het totaal van de rente en van de tegemoetkoming van het Nationaal Fonds.

De gepensioneerde weduwe geniet bovendien, onder de bij de laatste twee alinea's van artikel 18 van dit besluit voorziene voorwaarden, de renten verworven door de verplichte stortingen gedaan na de toelating tot het pensioen van den echtgenoot, onder toepassing der wetten dd. 30 December 1924 en 1 Augustus 1930.

Art. 43. Als overgangsmaatregel, wordt bovendien aan de weduwen der verzekerden geboren van 1867 tot 1907, begunstigd met een weduwenrente krachtens de wet dd. 30 December 1924 of de wet dd. 1 Augustus 1930, een renteverhoging verleend ten bezware van het Rijk, waarvan het jaarlijksch beloop is vastgesteld in tabel II gevoegd bij de wet dd. 1 Augustus 1930.

Wanneer het totale weduwenpensioen geen 840 frank bereikt, wordt het aangevuld ten beloope van dit bedrag door een toeslag ten bezware van het Nationaal Fonds.

Onder totaal weduwenpensioen verstaat men de gezamenlijke voordeelen verleend aan de weduwe, uit hoofde van de verplichte stortingen gedaan door haar echtgenoot of haar echtgenooten, ingeval van achtereenvolgende huwelijk, vóór de toelating tot het pensioen van dezen of deze.

De renteverhoging ten bezware van het Rijk en de toeslag ten bezware van het Nationaal Fonds boven voorzien, worden enkel verleend aan de weduwen, wier echtgenoot, op het oogenblik van hun overlijden, in een verzekeringsplichtige onderneming werkstellig waren of wegens ouderdom of invaliditeit gepensionneerd waren, of de ziekentoeelage genoten, waarvan sprake in artikel 10 van dit besluit of ten slotte de weduwen van de arbeiders overleden binnen de zes maanden volgende op een arbeidsongeval, dat hen van de mijn verwijderd heeft gehouden.

De weduwe, die hertrouwt verliest het voordeel van het pensioen.

Zij behoudt nochtans het genot van de weduwenrente ten bezware van de Algemeene Lijfrentekas en van de aanvullingsrenten ten bezware van het Nationaal Fonds, aangevuld door de Rijksbijdrage vastgesteld bij artikel 15 der wet dd. 1 Augustus 1930.

Art. 44. De weduwen, die 60 jaar oud zijn geworden en laten blijken van de voorwaarden vereischt door de artikelen 24 en 25 der wet dd. 1 Augustus 1930, genieten de verhoging van ouderdomsrente ten bezware van het Rijk, voorzien in tabel ID, gevoegd bij de wet dd. 1 Augustus 1930, samen met de verhoging van weduwerente voorzien in tabel II.

Ingeval het totale ouderdomspensioen verleend aan de weduwe, het bedrag van 2,400 frank niet bereikt, wordt aan belanghebbende een toeslag verleend ten bezware van het Nationaal Fonds om het ouderdomspensioen op dit bedrag te brengen.

De toeslag ten bezware van het Nationaal Fonds verleend aan de weduwen, wier echtgenoot was gepensionneerd of de voorwaarden vervulde om te worden gepensionneerd onder toepassing van artikel 36 der wet dd. 30 December 1924 of der wet dd. 1 Augustus 1930, wordt verminderd met 50 frank per dienstjaar van den echtgenoot, dat ontbreekt om het getal van 30 jaar aan te vullen.

Onder totaal weduwenpensioen verstaat men de gezamenlijke voordeelen verleend aan de weduwe, uit hoofde van de verplichte stortingen gedaan door haar echtgenoot of haar echtgenooten, in geval van achtereenvolgende huwelijken, voor de toelating tot het pensioen van dezen of deze.

De weduwen bedoeld bij artikelen 24, 25 en 27 der wet dd. 1 Augustus 1930, genieten op 65-jarigen leeftijd den toeslag ten bezware van het Nationaal Fonds, voorzien bij artikel 35, 2^e alinea, van deze wet.

Art. 45. De weduwen der mijnwerkers genieten de verhogingen van weduwenrente en van ouderdomsrente ten bezware van het Rijk, alsook de toeslagen ten bezware van het Nationaal Fonds, samen met de vergoedingen, die hun mochten worden verleend krachtens de wetten op de schade-loosstelling voortvloeiende uit arbeidsongevallen.

De weduwen der mijnwerkers, die niet werden toegelaten tot het genot der verhogingen van overlevings- of van ouderdomsrente ten bezware van het Rijk en van het Nationaal Fonds voorzien bij de wet dd. 30 December 1924, uit hoofde van het verbod der cumulatie van bedoelde voordeelen en van de vergoedingen voor arbeidsongevallen, welke door

deze wet werd bekrachtigd, worden toegelaten tot het genot van de verhoogingen ten bezware van het Rijk en van den toeslag ten bezware van het Nationaal Fonds, voorzien bij de wet dd. 1 Augustus 1930, mits zij een nieuwe aanvraag indienen.

Evenwel wordt het genot dier voordeelen hun enkel vanaf den 1ⁿ Januari 1931 toegekend.

Art. 46. Er wordt een overlevingstoelage van 780 frank verleend ten bezware van het Nationaal Fonds aan de weduwen, wier echtgenoot op overschillig welken dag, na den 31ⁿ December 1924, is overleden, zonder in de mijnen werkzaam te zijn geweest, onder de dubbele voorwaarde :

a) Dat hij gedurende minstens dertig jaar in de Belgische mijnen werkzaam zij geweest;

b) Dat hij de mijnen hebbe verlaten uit oorzaak van ziekte, die een volkomen arbeidssongeschiktheid tengevolge had, of dat hij overleden zij terwijl hij door een arbeidscontract aan een mijnonderneming was verbonden.

De toelage wordt niet verder betaald ingeval de ermeê begunstigde weduwe hertrouwt; zij herkrijgt haar recht ingeval zij opnieuw weduwe wordt.

Het genot der toelage wordt niet verleend aan de weduwen, die een ouderdomspensioen trekken onder toepassing van artikel 27 der wet dd. 1 Augustus 1930, noch aan deze, die de bij artikel 28 dier wet voorziene toelage genieten.

Ten einde aan deze weduwen onder toepassing der algemeene pensioenwet op 65-jarigen leeftijd een pensioen te verzekeren, stort het Nationaal Fond jaarlijks aan de Algemeene Lijfrentekas, ten voordeele van de belanghebbenden minder dan 65 jaar oud, de bij artikel 26 dier wet voorziene bijdragen. De bijdragen worden gestort op een afzonderlijke rekening geopend ten name van deze weduwen, als vrije verze-kerden.

Art. 47. De toelagen voorzien bij artikel 22 der wet dd. 1 Augustus 1930 worden verleend aan de weduwe voor het kind of de kinderen minder dan 16 jaar oud, waarvan de verzekerde den last op zich had genomen.

Wanneer een kind ophoudt ten laste te zijn of 16 jaar oud is geworden, of vóór dien leeftijd overlijdt, worden de aan de

weduwe verleende toelagen teruggebracht op de bedragen voorzien bij artikel 22 der wet dd. 1 Augustus 1930 voor de onmiddellijk lagere categorie.

Voor het kind van vreemde nationaliteit, dat zich niet kan beroepen op een wederkeeringheidsstelsel voorzien bij artikel 2 der wet dd. 1 Augustus 1930, wordt het bedrag van de aan de weduwe verleende toelage met 1/3 verminderd.

De toelage voorzien bij artikel 22 van bovenbedoelde wet wordt verder uitgekeerd ingeval de weduwe hertrouwt.

Zij wordt ook verder uitgekeerd ten behoeve van de kinderen, waarvan de mijnwerker den last op zich genomen in geval van nieuw weduwschap, dat recht geeft op de voordeelen voortvloeiende uit een andere wet van verplicht verzekering ten behoeve van de kinderen gesproten uit het tweede huwelijk.

Art. 48. De toelage voorzien bij artikel 23 der wet dd. 1 Augustus 1930, wordt verleend bij het overlijden der beide echtgenooten aan het kind minder dan 16 jaar oud, waarvan deze den last op zich hadden genomen.

In het geval waarin de belanghebbende, door een uitsluitend persoonlijke tusschenkomst, alleen den last van het kind op zich heeft genomen, geniet dit laatste bij het overlijden van zijn eenigen steun de weezentoeelage tot zijn volle 16 jaar.

Wordt beschouwd als heele wees, het kind wiens vader overlijdt, nadat hij een nieuw huwelijk heeft aangegaan.

De bij artikel 23 van bovenbedoelde wet voorziene toelage wordt verminderd met 1/3 in geval de wees van vreemde nationaliteit is en zich niet kan beroepen op het wederkeeringheidsstelsel voorzien bij artikel 2 der wet dd. 1 Augustus 1930.

AFDEELING IV. — *De levering van steenkool.*

Art. 49. Het National Fonds neemt te zijn laste de levering van 3,400 kilogram steenkool per jaar, aan de steenkoolmijnwerkers, die het ouderdomspensioen genieten onder toepassing van artikelen 31, 31bis, 33, 34 en 37 der wet dd. 1 Augustus 1930, almede aan de weduwen van de krachtens bovenvermelde wetsbepalingen gepensioneerde steenkoolmijnwerkers of van steenkoolmijnwerkers die op het oogenblik van hun overlijden de voorwaarden vervulden om krachtens deze bepalingen te worden gepensionneerd.

Art. 50. De arbeiders, die krachtens artikel 36 der wetten dd. 30 December 1924 en dd. 1 Augustus 1930 gepensionneerd zijn of kunnen worden gepensionneerd, of hun weduwen, hebben het genot der levering van steenkool in de verhouding van 1/30 van 3,400 kilogram voor ieder jaar in steenkoolmijn-ondernemingen verstreken dienst.

Art. 51. De arbeiders, die krachtens artikelen 32, 39 en 93, 2° alinea, der wet dd. 1 Augustus 1930 een invaliditeitstoelage genieten, hebben het genot der levering van steenkool in de verhouding van 1/30 van 3,400 kilogram voor ieder jaar in de steenkoolmijnondernemingen verstreken dienst.

Art. 52. De in België wonende steenkoolmijnwerkers, die krachtens de Fransch-Belgische overeenkomst dd. 21 Mei 1927 een ouderdomspensioen genieten, of hun weduwen, ontvangen een hoeveelheid steenkool gelijk aan 3,400 kilogram, vermenigvuldigd met het getal der jaren dienst verstrekt in de Belgische steenkoolmijnbedrijven, en gedeeld door het totaal der jaren dienst verricht, zoowel in de Fransche ondernemingen als in de Belgische ondernemingen.

Art. 53. De als gelijkgestelde arbeiders wegens ouderdom gepensionneerde arbeiders of hun weduwen, alsmede de gelijkgestelde arbeiders met degenen, die een invaliditeitstoelage genieten, hebben het genot der levering van steenkool in de verhouding van 1/30 van 3,400 kilogram voor ieder jaar in de steenkoolmijnondernemingen verstreken dienst.

Art. 54. De te leveren steenkool is schachtkool houdende 25 t. h. grof of een daarmee onder opzicht van het gebruik vergelijkbaar product.

Het Nationaal Fonds stelt periodiek, in gemeen overleg met de bedrijfshoofden of de groepen, die ze vertegenwoordigen, de kwaliteit der steenkool vast, door elk steenkoolmijnbedrijf te leveren, alsmede den leveringsprijs.

Art. 55. Wordt van het genot der steenkoollevering uitgesloten :

1° De gepensionneerde arbeider, die nog werkstellig is. Wordt niet beschouwd als nog werkstellig zijnde, de belanghebbende, wien zijn persoonlijke arbeid niet meer dan 450 frank per maand oplevert of opbrengt;

2° De gepensionneerde arbeider of de weduwe, die samenlevend met een gezin bestaande uit een of meer personen, en die reeds het genot heeft of het recht het genot van de steenkoollevering te hebben, 'tzij ten laste van het Nationaal Fonds, 'tzij ten laste van een steenkoolmijnbedrijf.

Wordt beschouwd als samenlevend met een gezin, dat reeds het genot des steenkoollevering heeft, de gepensionneerde of de weduwe, die onder hetzelfde dak als dit gezin leeft.

Dit vermoeden kan door het tegenbewijs worden ontzenuwd.

3° De weduwe, die hertrouwt;

4° De weduwe, die steenkool ontvangt, ten laste van een steenkoolmijnbedrijf, als zijnde de weduwe van een arbeider, die tengevolge van een ongeval in het mijnbedrijf of aan de gevolgen zijner kwetsuren is overleden;

5° De gepensionneerde of de weduwe in een inrichting verpleegd, en die van zijn (haar) eigen middelen niet moet voorzien in de verwarming van het lokaal, dat hij (zij) in de verplegingsinrichting bewoont;

6° De gepensionneerde of de weduwe, die in een gesticht opgesloten of gevangen gehouden is.

Art. 56. De steenkoollevering wordt toegekend aan dengene die het genot heeft van een ouderdomspensioen of van een invaliditeitstoelage en aan zijn echtgenoot, ieder ten beloope van 50 t. h. der krachtens artikel 55 der wet dd. 1 Augustus 1930 verleende hoeveelheden, ingeval beide echtgenooten gescheiden zijn, in zoover nochtans de scheiding van tafel en bed niet uitsluitend ten laste der echtgenoot werd uitgesproken, en onverminderd de toepassing van artikelen 55 en 60 van dit besluit.

De echtgenoot, die niet gescheiden is voor de opneming in een verplegingsinrichting van haar gepensionneerden echtgenoot of toelagetrekkende heeft het genot der steenkoollevering ten beloope van de hoeveelheden, die aan haar echtgenoot voor zijn opneming in een verplegingsinrichting werden verleend of konden worden verleend, in geval deze van zijn eigen middelen niet moet voorzien in de verwarming van het lokaal, dat hij in de verplegingsrichting bewoont; ingeval de verpleegde in de verwarming moet voorzien van het lokaal dat hij bewoont, dan wordt de steenkoollevering verleend aan den gepension-

neerde of toelagetrekkende, en aan zijn echtgenoot, ieder ter beloope van 50 t. h. van de bij artikel 55 der wet dd. 1 Augustus 1930 voorziene hoeveelheid.

De niet gescheiden echtgenoot van een in een gesticht opgesloten of van een gevangen gehouden gepensioneerde of toelagetrekkende heeft het genot der steenkoollevering ten beloope van de hoeveelheden, die aan haar echtgenoot op het oogenblik zijner opsluiting of zijner gevangenzetting werden of konden worden verstrekt.

Art. 57. Het Nationaal Fonds doet gelijktijdig met hun pensioentermijnen, aan de gerechtigden op de steenkoollevering, een steenkoolbon toekomen.

Dit bon, dat eventueel het talon van de postaanwijzing mag zijn, geeft den gerechtigden het recht om zich bij de kolenmijn naar hun keus te bevoorraden.

De aflevering van het bon geldt voor de uitvoering van de verplichting rustend op het Nationaal Fonds, grachtens artikel 55 der wet dd. 1 Augustus 1930.

De geldigheidsduur der bons is bepaald op drie maanden voor de belanghebbenden, die een steenkoolmijnbekken bewonen en op twaalf maanden voor degenen, die buiten een steenkoolmijnbekken wonen.

De niet-overlegging van de bons aan het steenkoolmijnbedrijf binnen bovenvermelde tijdsbestekken heeft tengevolge, dat het recht op het genot der steenkoollevering vervalt voor het tijdperk, waarop deze bons betrekking hebben.

De belanghebbenden wonende buiten een steenkoolmijnbekken hebben het recht om de betaling in speciën te verzoeken, van de waarde der steenkool, waarop zij aanspraak hebben.

Deze waarde wordt driemaandelijks vastgesteld door het Nationaal Fonds, gelet op den gemiddelden prijs der leveringen gedurende het verlopen semester door de steenkoolmijnbedrijven aan de gepensioneerden gedaan.

Het verzoek om betaling in specie van de waarde der steenkool bevat stilzwijgend den definitieven afstand der levering van steenkool in natura, voor een tijdsbestek van minstens één jaar.

Art. 58. De steenkoolmijnbedrijven worden gedekt voor het bedrag van hun leveringen door het Nationaal Fonds, op overlegging van de in hun bezit zijnde bons, gestaafd door een factuur houdende de kwaliteit der geleverde steenkool en den prijs ervan.

Art. 59. Het National Fonds neemt al de noodige contrôlemaatregelen om de kwaliteit na te gaan van de geleverde producten, de juiste bepaling der gevaagde prijzen, alsmede de identiteit der gerechtigden en hun rechten.

Het Nationaal Fonds kan beslissen dat de kwantiteiten van de aan de gepensioneerden en aan de weduwen te leveren steenkool, voor de Wintermaanden en voor de Zomermaanden dezelfde niet zullen zijn.

Art. 60. De gerechtigden ontvangen de brandstof uitsluitend voor hun behoeften en die van hun gezin. Het is hun streng verboden de ontvangen kolon te verkoopen, te verhandelen of te ruilen.

Ingeval van inbreuk, is de gerechtigde ertoe gehouden de waarde der steenkool terug te betalen en verliest gedurende drie maand zijn recht op de steenkoollevering.

Ingeval van recidive duurt de schorsing der steenkoollevering zes maand; indien een derde inbreuk wordt vastgesteld is ze definitief.

HOOFDSTUK V. — Verzekeringsinrichtingen.

AFDEELING I. *Over het nationaal mijnwerkers pensioenfonds.* *Over den beheerraad.*

Art. 61. Met het oog op de benoeming der leden van den beheerraad worden, overeenkomstig artikel 58 der wet dd. 1 Augustus 1930, de groepeerings der bedrijfshoofden en de groepeerings der werknemers van elk der zes districten, voorzien bij artikel 74 van dit besluit, door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, er om verzocht onderscheidenlijk een lijst van kandidaten-werkgevers en een lijst van condidatenwerknemers op te maken.

Elk dezer lijsten bevat een getal kandidaten drie maal zoo groot als dat van de te verleenen zetels.

Om voorgesteld te worden dient men :

1° Belg te zijn of de gewone naturalisatie te hebben bekomen;

2° Minstens ten volle 25 jaar oud te zijn;

3° De hoedanigheid te bezitten van ondernemer (bestuurder, beheerder, directeur) of werknemer werkzaam in het gebied van de voorzorgskas.

De werknemers dienen overigens gedurende minstens vijf jaar in de koolmijnexploitaties of in de daarmee gelijkgestelde inrichtingen te zijn werkzaam geweest.

Nochtans mogen de kandidaten, die noch ondernemers, noch werknemers zijn, worden voorgesteld door beroepsgroeperingen en aangeduid door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg.

Mogen niet worden voorgesteld, degenen die, 'tzij rechtstreeks, 'tzij door een tusschenpersoon, die onder hetzelfde dak woont, 'tzij door een derde persoon, het beroep uitoefent van herbergier of handelaar.

Elke veroordeeling tot een gevangenisstraf van meer dan een maand heeft voor gevolg het verlies van het recht deel uit te maken van den bestuursraad.

Het mandaat houdt van rechtswege op zoodra de belanghebbenden zich bevinden in een der gevallen van bovenvermelde uitsluiting.

Warneer een plaats van bestuurder open valt wordt er, minstens binnen de drie maanden, in de vervanging van het lid voorzien.

Het alzoo aangeduid lid voltrekt het lidmaatschap van zijn voorganger.

Art. 62. De leden van den beheerraad nemen gratis hun functies waar. Nochtans wordt er hun, buiten de verblijfs- en verplaatsingskosten, een zitpenning verleend, waarvan het bedrag voor allen hetzelfde is.

Art. 63. Er bestaat onverenigbaarheid wat betreft de functies van lid van den beheerraad met die van lid van het hooger scheidsgerecht.

Art. 64. De beheerraad krijgt voor opdracht :

A. Zich bezig te houden met al de maatschappelijke zaken :

Hij stelt, inzonderheid, al de maatregelen vast noodig voor de regelmatige werking der verzekering; hij bestuurt en let op al de verrichtingen van het Nationaal Fonds en die der voorzorgskassen.

Hij treedt handelend op, treft schikkingen en roept scheidsrechterlijke beslissingen in omtrent al de belangen van het Nationaal Fonds.

Hij laat de rechterlijke vorderingen toe en neemt de giften en legaten aan.

Het Nationaal Fonds voorziet in de beheers- en administratieuitgaven.

B. De grondreglementen op te stellen :

Overeenkomstig die grondreglementen benoemt, schorst of zet hij de personeelsleden af van het Nationaal Fonds, alsmede de directeurs van de voorzorgskassen; hij stelt den rooster der bezoldigingen vast van den directeur-generaal en van de directeurs der voorzorgskassen; hij stelt den rooster der bezoldiging vast alsmede de toelage en vergoedingen van het personeel.

Hij stelt het bedrag vast der kinderbijslagen, der gratificatiën en andere voordeelen, die aan personeel mochten worden verleend, alsmede de verblijfsvergoedingen aan de directeurs der voorzorgskassen voor dezen die gratis geen woning betrekken.

Hij stelt de vergoedingen vast voor den voorzitter van den beheerraad, voor den vasten voorzitter van den Hoogen Raad van arbitrage, voor de voorzitters der bestuurscommissies van de voorzorgskassen en voor den vasten griffier-secretaris van den Hoogen Raad van arbitrage.

Hij stelt het bedrag der zitpenningen vast, die aan de leden van den beheerraad en der bestuurscommissies, aan den plaatsvervangenden voorzitter en den plaatsvervangenden griffier-secretaris van den Hoogen Raad van arbitrage en aan de leden van dezen raad worden verleend.

Kosten wegens opdracht of verplaatsing gedaan ten behoeve van het Nationaal Fonds zijn ten laste van bedoeld fonds.

De rooster der bezoldiging, toelagen en vergoedingen wordt voor goedkeuring aan de Ministers van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg en van Financiën onderworpen.

Art. 65. Wat de geldplaatsingen betreft van den Nationaal Fonds, wordt de controle er over uitgeoefend door den Minister van Financiën; op actuarisch gebied staat bij onder de controle van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg.

Het Nationaal Fonds staat onder de algemeene waakzaamheid van twee rekencommissarissen, de eene aangesteld door den Minister van Financiën, de andere door den Minister van Nijverheid, Arbeid et Maatschappelijke Voorzorg.

Het is er toe verplicht, zonder verplaatsing, aan de commissarissen al de boeken, registers, documenten omtrent de comptabiliteit, alsmede alle andere bewijstukken mede te deelen.

Art. 66. Al de akten, bekendmakingen, mededeelingen en andere stukken betreffende de toepassing der wet, dienen voluit de volgende vermelding te bevatten: « Nationaal Mijnwerkerspensioenfonds, onder den waarborg van het Rijk », en te vermelden als bijtitel: « Voorzorgskas, te » met aanduiding van het district, wanneer de documenten in verband staan met de bevoegdheid van een gewestelijke kas.

Art. 67. Bij het einde van elke maand, maakt de beheerraad aan de regeering het rapport over betrekkelijk de verzekeringsverrichtingen, die overeenkomstig de wet werden gedaan.

Hij voegt er een gedetailleerden staat bij omtrent den gelijken toestand van het Nationaal Fonds.

Art. 68. De beslissingen van den beheerraad worden voor vast genomen. Nochtans mag de voorzitter de uitvoering schorsen van elke beslissing, die hij denkt tegenstrijdig te zijn met de wetten of met de belangen van het Rijk. Er dient daarvan kennis gegeven aan de regeering; zoo deze over de veertien dagen van dit advies niet heeft uitgesproken, dan mag de beslissing worden uitgevoerd.

Art. 69. Onverminderd de bepalingen, die worden geregeld door verdere onderrichtingen betreffende de aansluiting der verzekerde werknemers aan de Algemeene Lijfrentekas, wordt de algemeene comptabiliteit der verzekering opgemaakt volgens een door den bestuursraad vastgesteld reglement; afzonderlijke rekeningen worden gehouden voor:

1. Den verzekeringsdienst, dat wil zeggen, eenerzijds, de voor de pensioenen verrichte stortingen door de werkgevers en door de werknemers; anderzijds, de betaling van de door de wet voorziene pensioenen en verschillende toelagen;

2. Den financieelen dienst, bevattende het innen en het betalen der sommen, die het bezit van het Nationaal Fonds uitmaken, daaronder begrepen het reservefonds;

3. Den dienst van het speciaal fonds der aanvullende renten;

4. Den bestuursdienst, dat wil zeggen de algemeene beheers- en administratieuitgaven.

Wat betreft den administratiedienst, wordt een jaarlijksch budget opgemaakt, dat, in den loop van het laatste kwartaal van ieder jaar, aan den beheerraad wordt onderworpen, dit budget bevat:

1. Het budget van het centraal bestuur van het Nationaal Fonds en dat van het Hooger Scheidsgerecht.

2. Het budget van de gewestelijke voorzorgskassen door bestuurscommissies opgemaakt en aan de goedkeuring van den raad onderworpen.

Bijkomende kredieten mogen in den loop van het dienstjaar worden verleend door speciale beslissing van den bestuursraad, of, indien het gaat over de budgetten der gewestelijke voorzorgskassen, door beslissing der bestuurscommissie; in dit laatste geval dienen de beslissingen aan de goedkeuring van den beheerraad onderworpen.

De rekening betreffende den administratiedienst wordt aan den bestuursraad in den loop van de eerste zes maanden van het jaar volgende op dat waarop bedoelde rekening betrekking heeft, onderworpen; die rekening betreft de uitgaven gedaan op de kredieten, die op het oorspronkelijk budget werden vermeld of die werden verleend in uitvoering van bijkomende beslissingen.

Zij heeft betrekking op de administratieuitgaven van het Nationaal Fonds, alsmede op die van de gewestelijke voorzorgskassen.

Art. 70. Het Nationaal Fonds stijft het fonds der aanvullende renten voorzien bij artikel 14 der wet dd. 1 Augustus 1930.

Te dien einde wordt er bij het fonds der aanvullingen een kapitaal ingeschreven gelijk aan 188 t. h. van het bedrag der in uitvoering der wet dd. 1 Augustus 1930, in de Algemeene Lijfrentekas gestorte sommen, onder afrekening nochtans van den last voorzien in de tarieven van die instelling voor zijn verrichtingen van kapitalisatie.

De betaling der bijkomende renten valt ten laste van het fonds der aanvullingen, ten bedrage van 188 t. h. der in uitvoering der wet dd. 1 Augustus 1930 in de Algemeene Lijfrentekas gestorte renten, alsmede de betaling der kapitalen waarmee de weduwerente worden ingericht in geval de verzekerde komt te overlijden als jonggezel, weduwnaar of gedivorceerde.

Wat het fonds der aanvullingen betreft, wordt een technische balans opgemaakt, waarvan het passief de wiskundige reserves der in gang zijnde of uitgestelde verbintenissen bedraagt.

Die balans wordt op periodieke tijdstippen, volgens een tusschen het Nationaal Fonds en de Algemeene Lijfrentekas te treffen reglement, opgemaakt.

Indien de vertegenwoordigende waarde der verbintenissen, dat wil zeggen de sommen, die het fonds der aanvullingsrenten uitmaken, het bedrag der wiskundige reserves overschrijdt, wordt het overschot overgebracht naar het reservefonds, voorzien bij artikel 49 der wet dd. 1 Augustus 1930.

Op zijn beurt dekt het reservefonds het tekort, dat bij het opmaken der periodieke technische balans mocht worden waargenomen.

Over het technisch- en financieel comité.

Art. 71. In den schoot van den beheerraad wordt een technisch- en financieel comité ingericht bestaande uit drie leden-werkgevers en drie leden-werknemers, een vertegenwoordiger van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, een vertegenwoordiger van den Minister van Financiën en den directeur-generaal.

Het voorzitterschap van dit comité wordt waargenomen door den voorzitter van den beheerraad en, in geval van afwezigheid of verhindering van laatstgenoemden, door den vertegenwoordiger van den Minister van Financiën.

De leden van dit comité genieten, onverminderd de verblijfs- en versplaatsingskosten, een zitpenning, waarvan het bedrag voor allen hetzelfde is.

Art. 72. Tot de bevoegdheid van dit comité hoort uitzonderlijk :

1° Het opmaken van het jaarlijksch budget omtrent de administratiekosten en het voorleggen aan den beheerraad van het ontwerp- van rapport, het beheer en de verrichtingen van het Nationaal Fonds;

2° Het uitbrengen van zijn advies op de voorstellen, die van de bevoegdheid afhangen van den beheerraad;

3° Uitspraak te doen over de geldplaatsingen.

Het comité vergadert, zoo dikwijls als de belangen van het Nationaal Fonds zulks vereischen, op uitnodiging van den voorzitter en van rechtswege een maal per drie maand.

Het mag slechts beraadslagen zoo de meerderheid zijner leden aanwezig is.

De beslissingen worden genomen bij meerderheid van stemmen; bij staking is de stem van den voorzitter overwegend.

Alle zes maanden laat het aan den beheerraad het rapport geworden over den financiëelen toestand van het Nationaal Fonds.

Het onderzoekt, wanneer en op de wijze dat het goedvindt, den financiëelen toestand en de geschriften.

Een notulenboek wordt omtrent de beraadslagingen van het technisch- en financieel comité bijgehouden, waarvan de leden van den beheerraad mogen kennis nemen op den maatschappelijke zetel.

Over de voorzorgskassen.

Art. 73. De koolmijnexploitaties van het Rijk, alsmede de er mee gelijkgestelde exploitaties, worden verdeeld in zes districten, die elk het gebied van een voorzorgskas uitmaken.

Hooren op een verplichte wijze tot elk dezer voorzorgskassen :

1° De ondernemers van koolmijnen en van er mee gelijkgestelde inrichtingen van het district, alsmede de particuliere aannemers, wier werknemers in die exploitaties, of in er mee gelijkgestelde inrichtingen, werkzaam zijn;

2° De werknemers in die koolmijnen of inrichting werkzaam voor rekening van die ondernemingen of voor rekening van particuliere aannemers.

Art. 74. De zetel der voorzorgskassen alsmede hun gebied wordt vastgesteld als volgt :

Kas van Bergen

Bergen :

De koolmijnconcessies van Nimy en van « Belle-Victoire », alsmede al de exploitaties gelegen ten Westen van de concessies.

Al de er mee gelijk gestelde inrichtingen gelegen in de bestuurlijke arrondissementen van Bergen, Ath en Doornik, en in de provinciën West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen.

Kas van het Centrum.

La Louvière :

De hierna vermelde koolmijnexploitaties :

- 1° St-Denis-Obourg-Havré;
- 2° Strépy et Thieu;
- 3° Bois-du-Luc;
- 4° Maurage et Boussoit;
- 5° Levant de Mons;
- 6° La Louvière et Sars-Longchamps;
- 7° Bray;
- 8° Mariemont-Bascoup;
- 9° Ressaix, Leval, Péronnes, Ste-Aldegonde et Houssu;
- 10° Anderlues.

Al de er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de bestuurlijke arrondissement van Zinnik en van Brussel.

Kas van Charleroi.

Charleroi :

Al de andere koolmijnexploitaties van de provincie Henegouwen.

Al de er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de bestuurlijke arrondissementen van Charleroi, Thuin en Nijvel.

Kas van Namen.

Namen :

Al de koolmijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de provinciën Namen en Luxemburg.

Kas van Luik.

Luik :

Al de koolmijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen in de provincie Luik.

Kempische kas.

Hasselt :

Al de koolmijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de provinciën Antwerpen en Limburg en in het bestuurlijk arrondissement Leuven.

De koolmijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen, die later mochten worden tot stand gebracht, dienen verbonden aan de voorzorgskas van het gebied, waarin de inrichtingen worden gevestigd.

Art. 75. De voorzorgskassen worden bestuurd door bestuurscommissiën samengesteld uit een voorzitter, vier vertegenwoordigers der koolmijnrichtingen en er mee gelijkgestelde inrichtingen, vier vertegenwoordigers der werknemers, een vertegenwoordiger van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg en een vertegenwoordiger van den Minister van Financiën.

Art. 76. De leden-werkgevers en de leden-werknemers worden benoemd door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, onder de kandidaten aangeduid volgens de bij artikel 61 van dit besluit voorgeschrevene wijze en regels.

De kandidaten, die noch ondernemer, noch werknemer zijn, mogen nochtans nooit in den schoot des bestuurscommissies meer dan de helft der plaatsen bekleeden, 'tzij als werkgevers-, 'tzij als werknemers vertegenwoordigers.

Elk der lijsten dient een getal kandidaten te bevatten gelijk aan het dubbel der openstaande zetels.

De duur der mandaten van de leden-werkgevers en leden-werknemers is vastgesteld op zes jaar.

In geval van vacature voltrekt het plaatsvervangend lid het mandaat van zijn voorganger.

Art. 77. De bestuurscommissies vergaderen minstens eenmaal per maand, in het lokaal van de voorzorgskas, op uitnodiging van den voorzitter.

In geval van afwezigheid of verhindering van den voorzitter wordt het voorzitterschap waargenomen door den vertegenwoordiger van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg.

De commissie mag slechts beraadslagen bij aanwezigheid van minstens de helft der leden. De beslissingen worden bij volstrekte meerderheid der tegenwoordig zijnde leden genomen. Bij staking van stemmen, is de stem van den voorzitter doorwegend.

De vertegenwoordigers van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg en van den Minister van Financiën hebben meebeslissende stem.

Art. 78. De bestuurscommissies stellen hun huishoudelijk reglement vast; dit wordt aan de goedkeuring van den bestuursraad van het Nationaal Fonds onderworpen.

In den loop van het laatste kwartaal, en ten laatste op 30 November van ieder jaar, maken zij, met de tusschenkomst van den directeur, het budget op voor de voorziene administratie-uitgaven van het volgend dienstjaar. Dit budget mag worden aangevuld door er op volgende speciale beslissingen. Het budget, alsmede de opvolgende beslissingen worden aan de goedkeuring van den beheerraad van het Nationaal Fonds onderworpen en versmolten met het budget van laatstgenoemde instelling.

Ieder jaar, in den loop van het eerste half jaar, vóór het einde van de vierde maand, stellen de commissies, met de tusschenkomst van den directeur, de rekening op omtrent de uitgaven, die werden gedaan op de kredieten ingeschreven op het budget van het dienstjaar of gedaan ingevolge bijkomende beslissingen.

Die rekening wordt voor goedkeuring aan het Nationaal Fonds onderworpen en versmolten met de rekening der uitgaven van laatstgenoemde instelling.

Art. 79. Wat betreft het administratiebudget mag geen enkele betaling worden gedaan dan op een open krediet.

Art. 80. De wijze waarop de comptabiliteits-contrôle der voorzorgskassen, alsmede het onderzoek der door de ondernemers bezorgde documenten en inlichtingen dient te geschieden, worden door ministerieele onderrichtingen geregeld.

Art. 81. Aan de bestuurscommissie wordt een directeur verbonden belast, samen met bedoelde commissie, met het bestuur van de voorzorgskas.

De directeur wordt benoemd door den beheerraad van het Nationaal Fonds; zijn benoeming wordt aan de goedkeuring van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg onderworpen.

Hij staat onder de directie van den directeur generaal van het Nationaal Fonds en onder het toezicht van den voorzitter van de bestuurscommissie.

In het kader van het gewoon bestuur van het Nationaal Fonds, voorzien bij artikel 64 der wet dd. 1 Augustus 1930, zorgt hij voor het dagelijksch bestuur der voorzorgskas en waakt over de uitvoering der noodige maatregelen voor de werking der verzekering.

Voor de uitvoering zijner ambtsplichten, is hij rechtstreeks in briefwisseling met den directeur-generaal van het Nationaal Fonds.

Hij maakt de budgetontwerpen op alsmede de rekeningen, die aan de bestuurscommissie dienen onderworpen.

Overigens neemt hij het ambt waar van secretaris der bestuurscommissie en stelt de notulen op der vergaderingen alsmede de briefwisseling. Samen met den voorzitter der commissie zorgt hij voor de uitvoering der beslissingen van bedoelde commissie.

Art. 82. De voorzorgskassen zijn er toe gehouden, in een genaakbaar lokaal, ter beschikking te stellen van de verzekeringsplichtigen en hun rechthebbenden een exemplaar der hun aanbelangende wettelijke bepalingen en reglementen.

Zij stellen ook een register *ad hoc* ter beschikking van de belanghebbenden, om er, in voorkomend geval, de klachten in te vermelden.

AFDEELING II. — *Het Hooger Scheidsgerecht.*

Art. 83. Het Hooger Scheidsgerecht heeft voor opdracht uit te spreken als appelgerecht betreffende de beslissingen der bestuurscommissies.

Zijn zetel is te Brussel gevestigd.

Die raad spreekt voor vast uit, tenware er in cassatie werd gegaan.

Art. 84. Het Hooger Scheidsgerecht is samengesteld uit :

- 1° Een magistraat uit het rechterlijk orde als voorzitter;
- 2° Een griffier-secretaris;
- 3° Twee leden-werkgevers en twee leden-werknemers.

De directeur-generaal van het Nationaal Mijnwerkerspensioenfonds mag de vergaderingen van den raad bijwonen met raadgevende stem.

Als plaatsvervangers worden aangesteld een voorzitter, een griffier-secretaris, twee leden-werkgevers en twee leden-werknemers.

Art. 85. De vaste- en de plaatsvervangende voorzitter worden benoemd door den Koning; de vaste- en de plaatsvervangende griffier-secretaris worden aangesteld door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg.

De leden-werkgevers en leden-werknemers worden benoemd door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, onder de kandidaten-werkgevers en de kandidaten-werknemers, volgens de bij artikel 61 van dit besluit voorgeschrevene wijze en regelen.

Art. 86. De leden van het Hooger Scheidsgerecht nemen hun functies kosteloos waar. Nochtans wordt er hun, onverminderd de verblijf- en verplaatsingskosten, een zitpenning verleend, waarvan het bedrag voor allen hetzelfde is.

HOOFDSTUK VI. — Over de bevoegdheid der rechterlijke organismes.

Art. 87. De bestuurscommissies van de voorzorgskassen spreken in eersten aanleg uit :

1 Over elke aanvraag ingebracht, met het doel de voordeelen te mogen genieten voorzien door een der mijnwerkerspensioenswetten;

2° Over de pensioensaanvragen, ingebracht bij toepassing der overeenkomsten getroffen met vreemde landen, binnen de grenzen door die overeenkomsten vastgesteld.

Art. 88. Elke aanvraag dient gestuurd, 'tzij rechtstreeks, 'tzij door bemiddeling van de aangesloten ondernemers, naar de bestuurscommissie van de voorzorgskas, binnen het gebied

waarvan de exploitatie is gevestigd, waar de werknemer werkzaam is of laatst is werkzaam geweest.

De door de werknemers en de weduwen ingebrachte aanvraag ten einde het hoofdpensioen te genieten, telt als aanvraag voor het onmiddelijk of later verleenen van het bij artikel 35 der wet dd. 1 Augustus 1930 voorzien aanvullend pensioen.

De aanvragen om pensioen of om toelage, ingebracht door bemiddeling van een aangeslotene exploitatie, worden door bedoelde exploitatie op een formulier *ad hoc* opgesteld, waarvan het model wordt vastgesteld door het Nationaal Fonds en kosteloos afgeleverd aan de aangeslotene vereenigingen, die er om vragen; een ontvangstbewijs van de aanvraag, houdende datum en dag van de ontvangst der aanvraag, wordt aan den aanvrager besteld.

Art. 89. Bij elke aanvraag dienen de bewijsstukken gevoegd, die inzonderheid bevatten.

Wat de werksnemers betreft :

1° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, waarbij plaats en datum der geboorte van den belanghebbende wordt opgegeven;

2° Een uittreksel uit het bevolkingsregister de verhouding tegenover den burgerlijken stand aanduidende van den belanghebbende (gehuwd, jonggezel, weduwnaar of gedivorceerd);

3° Een uittreksel uit de geboorteakte van de echtgenoot;

4° Een staat betreffende de diensten, waarbij wordt opgegeven de duur van den werkelijken arbeid in de koolmijnrichtingen of in de er mee gelijkgestelde ondernemingen;

5° Het werknemersboekje of -boekjes;

6 Wanneer het gaat om een werknemer-invalide, een medisch attest, waarbij wegens ziekte zijn onbekwaamheid om gewoonlijk te arbeiden in de onder de toepassing der wet valende nijverheid wordt vastgesteld.

Wat de weduwen betreft :

1° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, vermeldende de geboorte, het huwelijk of de opvolgende huwelijken van de belanghebbende;

2° Een uittreksel uit de akte van overlijden van den echtgenoot;

3° In voorkomend geval, een attest, waarbij wordt opgegeven, dat de echtgenoot een pensioen genoot;

4° Een uittreksel uit de geboorteakten van de kinderen onder de 16 jaar oud, gesproken uit het huwelijk of waarover de echtgenooten de zorg droegen.

Wat de weezen betreft :

1° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, waarbij de geboorte van de belanghebbenden wordt vastgesteld;

2° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, waarbij het overlijden der ouders of der echtgenooten, die over de belanghebbenden de zorg droegen, of van den verzekerde, wanneer deze alleen de zorg over de kinderen droeg, wordt vastgesteld.

De bestuurscommissie mag voor elke aanvraag, allerhande documenten, die ze nuttig acht, invorderen.

Het hoort aan degenen, die er om verzoeken de door de wet dd. 1 Augustus 1930 voorziene voordeelen te genieten, te laten blijken van den duur van hun arbeid in de aangeslotene ondernemingen, door middel van staten afgeleverd door bedoelde ondernemingen.

Het getuigenbewijs mag enkel worden geoorloofd, wanneer de aangeslotene ondernemingen of de belanghebbende werknemers beweren werkzaam te zijn geweest, en ingevolge overmacht, geen volledig archief meer bezitten.

Nochtans mag het getuigenbewijs niet meer worden ingeroepen voor de jaren, die op den 1ⁿ Januari 1925 volgen.

Art. 90. Het onderzoek der aanvragen door de bestuurscommissie geschiedt door middel van de stukken van het dossier en door middel van de door den aanvrager ingebrachte documenten.

Omtrent elke zaak spreekt de commissie seffens uit of ten laatste in de vergadering, die volgt op deze, waarin de laatste besprekingen geschieden.

Art. 91. De bestuurscommissie heeft het recht alle onderzoeksmaatregelen voor te schrijven, inzonderheid :

Onderzoekingen voor te schrijven omtrent den toestand der belanghebbenden, medische expertises te eischen, alle inlichtingen in te vorderen, alle getuigen te hooren, aan de aanvragers de vereischte uitleggingen te vragen.

De aanvrager mag, door toedoen van den directeur der voorzorgskas en per aangeteekenden brief uitgenoodigd worden te verschijnen. Vóór de bestuurscommissie mag hij zich laten vervangen door een persoon, drager van een op ongezegeld papier gegeven procuratie, wanneer de bestuurscommissie denkt, dat zijn verschijning noodig of nuttig mocht zijn.

Art. 92. De bestuurscommissie mag beslissen, dat de onderzoekingen worden gehouden door den voorzitter der commissie bijgestaan door den directeur van de voorzorgskas, als secretaris, door een werkgever en een werknemer vertegenwoordiger.

De notulen omtrent die onderzoekingen worden opgemaakt. Die notulen worden aan de bestuurscommissie medegedeeld.

Art. 93. De minuten der door de bestuurcommissie getroffen beslissingen worden in de dossiers van elken aanvrager bewaard.

Bedoelde beslissingen worden per post, door middel van kaarten of gewone brieven en door toedoen van den directeur der voorzorgskas, genotifieerd. In geval van afwijzing wordt een eensluidend afschrift der beslissing bij aangeteekenden brief genotificeerd; die notificering vermeld ook, dat appel mag worden ingesteld binnen een tijdsbestek van zes maanden.

Art. 94. De beslissingen van de bestuurscommissies zijn voor appel vatbaar voor het Hooger Scheidsgerecht.

Art. 95. Het staat aan elk der partijen vrij appel in te stellen 'tzij aan den aanvrager, 'tzij voor de andere partijen (Rijk en Nationaal Fonds) aan den directeur der voorzorgskas, vervolging en benaerstiging van den directeur-generaal van het Nationaal Fonds.

Art. 96. Het tijdsbestek voor het instellen van het appel is zes maanden, te rekenen van af den dag der notificering van de beslissing uitgesproken in eersten aanleg.

Het wordt ingesteld, 'tzij door een verklaring gedaan in het lokaal der kas en in een register *ad hoc* ingeschreven door den directeur der voorzorgskas of zijn vertegenwoordiger, 'tzij per aangeteekenden brief gestuurd naar den directeur der voorzorgskas.

Ten verzoeken van den directeur der voorzorgskas wordt het door hem ingesteld appel bij aangeteekenden brief aan den aanvrager genotificeerd.

Art. 97. Wanneer een appel is ingesteld, maakt de directeur der voorzorgskas het dossier van den belanghebbende over aan den griffier van het Hooger Scheidsgerecht; deze meldt er de ontvangst van en laat terzelfder tijd het nummer der inschrijving van de zaak op den appelrol kennen.

Art. 98. Op uitnodiging van zijn voorzitter, vergadert de Hooge Raad, Hij onderzoekt de aanvragen met behulp der door den aanvrager ingebrachte stukken en documenten.

Hij spreekt seffens uit, of ten laatste in de vergadering volgende op die waarin de laatste besprekingen geschieden.

Art. 99. Zoo het noodig was een onderzoek te doen, bezit de Hooge raad het bij artikel 91 van dit besluit voorzien recht van onderzoek.

Zoo het Hooger Scheidsgerecht denkt, dat het nuttig of noodig is, mag de belanghebbende persoonlijk verschijnen vóór bedoelden raad, of zich laten vervangen door een persoon houder eener procuratie op ongezegeld papier.

In dat geval wordt de belanghebbende, door toedoen van den griffier, door middel van een aangeteekenden brief, uitgenoodigd.

Art. 100. De beslissingen van het Hooger Scheidsgerecht worden bij volstreekte meerderheid der aanwezig zijnde leden genomen.

Bij staking van stemmen is de stem van den voorzitter doorwegend.

De beslissingen worden door den griffier, door een gewonen brief, genotificeerd. Zoo de aanvraag afgewezen wordt, geschiedt de notificatie per aangeteekenden brief.

Zij worden aan de bevoegde voorzorgskassen bekendgemaakt, waaraan ook het dossier van den belanghebbende wordt teruggestuurd.

Op de griffie van den Hoogen Raad wordt de minuut der uitgesproken beslissing bewaard.

Hoofdstuk VII. — Eindbepalingen.

Art 101. De uitkeering aan de verschillende gerechtigden, van de pensioenen, aanvullingen, vermeerderingen en toelagen ten laste van het Rijk en van het Nationaal Fonds, geschiedt maandelijks en bij vervallen termijn, door toedoen van de voorzorgskas, die het onderzoek der aanvraag gedaan heeft.

Ten einde die maandelijksche uitkeering te kunnen doen, is het jaarlijksch bedrag der door de wet dd. 1 Augustus 1930 voorziene voordeelen te verdeelen in twaalf volgens de door ministeriele onderrichtingen te bepalen regels.

De ouderdoms-, overlevings- of weduwerenten ten laste van de Algemeene Lijfrentekas en verworven, krachtens een der speciale wetten op de mijnwerkerspensioenen, door de gepensioneerde belanghebbenden worden uitgekeerd door bemiddeling van het Nationaal Fonds. De ouderdoms, overlevings- of weduwerenten, ten laste van de Algemeene Lijfrentekas en verworven krachtens de algemeene pensioenswet door de gepensioneerde belanghebbenden door middel van de storting, die, hij toepassing van een der speciale wetten op de mijnwerkerspensioenen gedaan werden, worden door de Algemeene Lijfrentekas uitgekeerd. De aanvullingen van bedoelde renten ten laste van het Nationaal Fonds worden insgelijks door de Algemeene Lijfrentekas uitgekeerd.

Art. 102. Iedere aanvraag om onderdomspensioen, ingebracht binnen de vijftien dagen volgende op den verjaringsdatum van den wettelijken leeftijd, om te worden gepensionneerd, wordt aangezien als ingebracht op dien verjaringsdatum.

Zoo ook, elke aanvraag om het weduwepensioen of de weezentoeelage, ingebracht binnen de vijftien dagen volgende op den overlijdensdatum van den echtgenoot of van den laatsten der echtgenooten, die de zorg over het weeskind droeg, wordt aangezien als ingebracht op den overlijdensdatum.

Art. 103. De bij de wet dd. 1 Augustus 1930 voorziene pensioenaanvullingen en -verhoogingen, nemen terzelfder tijd aanvang als de levenslange renten, bij toepassing der wet dd. 30 December 1924 en der wet dd. 1 Augustus 1930, in de Algemeene Lijfrentekas gevestigd.

In geval de uitkeering der levenslange pensioensrenten wordt verlengd, in de veronderstelling voorzien bij artikel 20 der wet dd. 1 Augustus 1930, hebben zij voor gevolg terzelfder tijd de verlenging te bewerkstellen van de pensioenaanvullingen en -verhoogingen, die ten laste van het Rijk en van het Nationaal Fonds vallen.

Art. 104. De in de Algemeene Lijfrentekas door middel van, krachtens een der verzekeringswetten op de mijnwerkerspensioenen, door verplichtende stortingen verworven renten, alsmede de renteaanvullingen, in uitvoering der wet dd. 1 Augustus 1930 in het Nationaal Fonds gevestigd, zijn onvatbaar voor overdracht of beslag.

Zijn vatbaar voor overdracht of beslag, in de mate hierna aangeduid, de toelagen, aanvullingen en vermeerderingen, zowel ten laste van het Rijk als van het Nationaal Fonds, verleend aan de ten laste van de openbare besturen verpleegde personen.

Art. 105. Indien de verpleegde persoon ten volle wordt onderhouden, is het deel vatbaar voor overdracht of beslag vastgesteld op de twee derden van het globaal bedrag der voordeelen, opgesomd bij alinea 2 van bovenvermeld artikel.

Art. 106. Indien de verpleegde persoon slechts gedeeltelijk wordt onderhouden, wordt het deel vatbaar voor overdracht of beslag, geraamd op het aangeduid bedrag van het deel vatbaar voor beslag, vastgesteld voor de belanghebbenden, die ten volle worden onherhouden :

Voeding	5/10
Huisvesting	3/10
Kleeding	1/10
Verlichting en verwarming	1/10

Art. 107. Het voor beslag vatbaar gedeelte van het pensioen wordt afgestaan ten behoeve van een verplegend bestuur door een overdrachtsakte, geteekend door den verpleegde en door het verplegend bestuur, overgemaakt naar den directeur van

de voorzorgskas, belast met de uitkeering van de verschenen pensioentermijnen.

Die akte vermeldt, dat de verpleegde ten volle of gedeeltelijk wordt onderhouden ten laste van de inrichting, waaraan de overdracht te goede komt.

Art. 108. De verplegende besturen, die willen in 't bezit komen van het voor beslag vatbaar gedeelte van het pensioen, verleend aan pensioengerechtigden, die ze kosteloos onderhouden, 'tzij ten volle, 'tzij gedeeltelijk, dienen een aanvraag te laten worden aan de bestuurscommissie van de voorzorgskas, die over de rechten der belanghebbenden heeft uitgesproken.

De geschillen, die omtrent de beslissingen van de bestuurscommissies mochten oprijzen, hooren tot de bevoegdheid van het Hooger Scheidsgerecht.

Art. 109. De uitkeering van het voor beslag of overdracht vatbaar gedeelte geschiedt op de bij artikel 101 van dit besluit vastgestelde vervaldagen.

Art. 110. De belanghebbende, die de door de wet dd. 1 Augustus 1930 voorziene voordeelen genieten, mogen geen aanspraak maken op de vermeerderingen en toelagen voorzien door de algemeene pensioenswet of door de wet op het bedienden pensioen.

Het in bovenvermelde alinea voorzien verbod is niet van toepassing op de bij artikel 29, alinea 8, bedoelde weduwen, op de werknemers bedoeld bij artikel 32, alinea's 13 en 15, op die bedoeld bij artikel 39, alinea's 6 en 7, op de pensioengerechtigden bedoeld door de bijkomende bepalingen der wet dd. 1 Augustus 1930.

Art. 111. Een voorzorgsfonds wordt ingericht ten behoeve van het personeel van het Nationaal Fonds en van de gewestelijke inrichtingen, volgens de regelen en voorwaarden bij een reglement vastgesteld.

Door dit algemeen reglement is het Nationaal Fonds et toegehouden aan al zijn personeelsleden en hun rechthebbenden

een pensioen te verzekeren minstens gelijk aan dat verleend aan de ambtenaren en beambten der centrale besturen van het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg en van de rechthebbenden dezer laatsten.

Het zal, bovendien, voorzien, dat de personeelsleden van het Nationaal Fonds zullen worden op pensioen gesteld wegens ouderdom, ziekte of gebrekkelijkheid, in de zelfde voorwaarden omtrent ouderdom, duur der diensten en inhoudingen op de bezoldiging van de ambtenaren en beambten van het Rijk.

Door bezoldiging dient verstaan de wedden, de aanvullende wedden, bijbezoldiging bedoeld in de statuten der Kas voor weduwen en weezen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, waarbij de ambtenaren en beambten van het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg zijn aangesloten.

Art. 112. Ten uitvoering der wet dd. 1 Augustus 1930 wordt een speciale sterftetabel opgemaakt, toepasselijk op de mijnwerkers.

Een besluit van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg zal den datum vaststellen waarop die sterftetabel aan zijn goedkeuring zal moeten worden onderworpen.

De regeling der vraagstukken, die in deze wetbepalingen niet werd getroffen, geschiedt door verdere koninklijke besluiten en ministeriële onderrichtingen.

Art. 113. Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 26e December 1930.

ALBERT.

Van Koningswege :
De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Maatschappelijke Voorzorg,
HENRI HEYMAN.

SOMMAIRE DE LA 2e LIVRAISON, TOME XXXII

SERVICE DES ACCIDENTS MINIERS ET DU GRISOU

<i>Les accidents survenus dans les Charbonnages de Belgique pendant l'année 1926</i>	G. Raven	
Accidents survenus dans les travaux souterrains :		
Coup d'eau		492
Accidents provoqués par l'emploi de l'électricité		495
Accidents provoqués par l'emploi de haveuses		498

MEMOIRE

Etude sur les fonçages de puits en Campine (2 ^e suite)	C. Guion	503
---	----------	-----

NOTES DIVERSES

Les failles du bassin de la Campine	X. Stainier	559
L'examen médical des Sauveteurs	Dr A. Langelez	593
Le dépoussiérage des fumées à la Centrale Electrique de Farciennes	J. Venter	615
L'Industrie houillère en Hollande pendant l'année 1930	C. Blankevoort	631

LE BASSIN HOULLER DU NORD DE LA BELGIQUE

Situation au 31 décembre 1930	J. Vrancken	634
---	-------------	-----

BIBLIOGRAPHIE

<i>Carnet des Travaux Publics et du Bâtiment</i> , E. Massotte. — Tome I. Un volume in-8 ^o , reliure souple, 501 pages, 380 figures et nombreux tableaux dans le texte. — Tome II. Un volume in-8 ^o de 619 pages, 363 figures et 115 tableaux	J. Marfens	657
Etude théorique et pratique sur le <i>Transport et la Manutention mécaniques des Matériaux et Marchandises</i> , par Georg Von Hanffstengel. Tome III, traduit de l'allemand par G. Lehr. — Un volume in-8 ^o raisin, 403 pages avec 431 figures dans le texte	G. Paques	659
<i>Mine Atmospheres (Les Atmosphères de Mines)</i> , par le Dr W. Payman, du « Safety in Mines Research Board », et le Professeur I. C. F. Statham, Professeur d'exploitation des mines à l'Université de Sheffield. — Avec une préface de Sir Henry Walker, Inspecteur en Chef des Mines	Ad. Breyre	661

<i>Grosser Bergmanns Katechismus (Grand Catéchisme du Mineur)</i> , par J. et W. Meyer, porion de quartier et chef-porion, à Essen, avec la collaboration du Dr Koch. — Edition 1931	Ad. Breyre	664
<i>Reibungszahlen für Koepescheiben (Coefficients de frottement pour poulies Koepe)</i> , du Dipl. Ing. H. Herbst, avec la collaboration de MM. W. Berke et H. Schüssler. — Publications de la Société de la mine expérimentale Gelsenkirchen. — Cahier 3, 1931	Ad. Breyre	666

STATISTIQUES

Appareils à vapeur. — Accidents survenus en 1929		669
Tableau des mines des houille en activité dans le Royaume de Belgique au 1 ^{er} janvier 1931		677

DOCUMENTS ADMINISTRATIFS

Arrêté Royal du 26 décembre 1930 pris en exécution de la loi du 1 ^{er} août 1930, concernant le régime de retraite des ouvriers mineurs		721
--	--	-----

AMBTELIJKE BESCHIEDEN

Koninklijk besluit dd. 26 ^{en} December 1930, tot uitvoering van de wet dd. 1 ^{en} Augustus 1930, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.		766
--	--	-----

